

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έδνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του δα
ξαναγεννήσει το ΚΚΕ”
N. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ-ΦΑΞ 5232553 ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ 2001 ΑΡ. ΦΥΛ. 370 ΔΡΧ. 250/Ε 0,73

ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΩΝ FM

Ακολουθεί κείμενο της αφίσας που κόλησε η
ΟΑΚΚΕ στην Αθήνα στις 6 Απρίλη:

Το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και οι υπουργοί Βερελής, Χρυσοχοίδης, και Ρέππας έκλεισαν 66 ραδιοφωνικούς σταθμούς με χιτλερικό τρόπο, δηλαδή με αστυνομική βία πριν μπορέσουν οι σταθμοί και οι ακροατές τους να υπερασπίσουν τον εαυτό τους με νομικά και πολιτικά μέσα. **Δίχως προειδοποίηση, δίχως συζήτηση και δίχως δημόσιο διάλογο πέταξαν 2000 ανθρώπους στο δρόμο στερώντας τους ξαφνικά τη δουλειά τους. Δίχως προειδοποίηση και δίχως συζήτηση αφαίρεσαν από εκατομμύρια ανθρώπους το δικαίωμα να ακούν τους σταθμούς που προτιμούσαν.**

Σα γνήσιοι χιτλερικοί για να χτυπήσουν το λαό εμφανίστηκαν σαν προστάτες της ασφάλειας, της ενημέρωσης και της αισθητικής του λαού. Επικαλέστηκαν λοιπόν ξαφνικά την ασφάλεια των αεροπλάνων ενώ από σειρά μαρτυριών των ειδικών δεν υπήρχε καμία επικίνδυνη, αφόρητη ή επείγουσα κατάσταση. Επίσης δεν υπήρξε ενδελεχής επιστημονική έρευνα, και δημόσιος διάλογος για το πόσοι σταθμοί μπορούσαν να λειτουργήσουν.

Από την άλλη μεριά επικαλέστηκαν ανεπίσημα το γεγονός ότι επέτρεψαν τους πολιτικούς σταθμούς και έκλεισαν μόνο ψυχαγωγικούς που τάχα είχαν χαμηλό επίπεδο, αγνοώντας τελείως το γεγονός ότι όλοι μαζί αυτοί οι σταθμοί έχουν την πλειοψηφία της ακροαματικότητας. Άσκησαν δηλαδή βία στο λαό για να προωθήσουν το δικό

τους πολιτιστικό ιδανικό, ή για να επιβάλουν τους τρόπους και τις αναλογίες με τις οποίες ο λαός θα ενημερώνεται και θα διασκεδάζει.

Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει αυτή την εκκαθάριση σαν πράγματος ενός νέου ιστορικού κύκλου αυταρχισμού και καλυμμένης δικτατορίας. Πίσω από την ευρωπαϊκή δημοκρατική φρασεολογία της κυβέρνησης Σημίτη κρύβεται ένας επιδέξιος διακομματικός φασισμός ανατολικού τύπου όπου οι πιο βρώμικες κομματικές γραφειοκρατίες και οι νέες ολιγαρχίες που αυτές εξέθρεψαν, ετοιμάζονται να σωφρονίσουν όλη τη χώρα μοιράζοντας σταδιακά τα ΜΜΕ σ' έ-

συνέχεια στη σελ. 10

Μεγάλη νίκη της εργατικής τάξης

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ ΤΟΥΣ ΕΓΚΑΘΕΤΟΥΣ

Μία μεγάλη συνδικαλιστική νίκη πέτυχε το κίνημα των Λιπασμάτων ενάντια στους εγκάθετους του Λαϊκής Τσιρμούλα και Εξωμερίτη. Οι Λιπασματίτες μαζί με την Επιτροπή Σωτηρίας έκοψαν αποφασιστικά το δρόμο της επιστροφής στους πουλημένους συνδικαλιστές.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΝΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΟΥΣ ΤΣΙΡΜΟΥΛΑ-ΕΞΩΜΕΡΙΤΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής αναφερθήκαμε στην απόπειρα του καθεστώτος μέσω μίας δικαστικής απόφασης για το Σωματείο των Λιπασμάτων να επαναφέρει τους Τσιρμούλα-Εξω-

μερίτη στην εξουσία. Οι Λιπασματίτες απάντησαν με μία ομόφωνη απόφαση ότι δεν δέχονται ένα τέτοιο πραξικόπημα, δεν συμμετέχουν σε κανένα διοικητικό συμβούλιο μαζί με Τσιρμούλα, Εξωμερίτη και ότι θα πολεμήσουν και με τα νομικά μέσα που έχουν στη διάθεσή τους για να το αποτρέψουν.

Η συνέχεια δόθηκε με μία ανακοίνωση του Τσιρμούλα στην οποία αυτός καλούσε όλους τους “συναδέλφους” να παραστούν σε μία συγκέντρωση την Πέμπτη 5 Απρίλη στο Εργατικό Κέντρο για “ενημέρωση” για την τροπολογία, τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, τους ξενώνες και με “παρουσία βουλευτών Α & Β Πειραιών”. Καλούσε επίσης τους απολυμένους

που διόρισε το Δικαστήριο να απολογηθούν γιατί δεν “αναλαμβάνουν τις ευθύνες” τους και γιατί δεν συμμετέχουν στο διορισμένο διοικητικό συμβούλιο. Η ανακοίνωση έφερε την επικεφαλίδα “Σωματείο Εργαζομένων Λιπασμάτων” και δίπλα στην υπογραφή του Τσιρμούλα στο τέλος είχε τεθεί η περίφημη σφραγίδα του σωματείου!

Οι Τσιρμούλας - Εξωμερίτης επιχειρούσαν με τη συγκέντρωση αυτή να παρουσιαστούν σαν φορείς της αποκατάστασης, πράγμα στο οποίο θα τους βοηθούσε από τη μια το Εργατικό Κέντρο που θα τους έδινε την αίθουσα και από την άλλη η παρουσία των βουλευτών. Έτσι σαν πρώτο θέμα της συγκέντρωσης παρουσίαζαν

την τροπολογία και σα δεύτερο, τα προγράμματα αποκατάστασης του ΟΑΕΔ. Για να τους κοπεί κάθε επιχείρημα αυτού του είδους και να σταματήσει η κοροϊδία με αυτά τα ευαίσθητα για τους ανέργους θέματα, αντιπροσωπεία των απολυμένων και της Επιτροπής Σωτηρίας επισκέφθηκε τις προηγούμενες μέρες τα υπουργεία Γεωργίας, Εσωτερικών και τη διοίκηση του ΟΑΕΔ.

Έγιναν δεκτοί από όλους τους φορείς σαν εκπρόσωποι των ανέργων γεγονός που απόδειξε γι' αλλη μία φορά το κύρος που έχει αποκτήσει ο αγώνας των Λιπασμάτων. Από τις συναντήσεις αυτές προέκυψαν τα εξής:

Α) Τόσο στο Υπουργείο Γεωργίας όσο και στο Υπουργείο Εσω-

τερικών δεν υπάρχει θέμα Απολυμένων Λιπασμάτων Δραπετώνας, όπως με σαφήνεια διαβεβαίωσαν οι αρμόδιοι.

Β) Μέχρι σήμερα δεν έχουν ξεκινήσει τα προγράμματα κατάρτισης του ΟΑΕΔ γιατί οι Μίχας, Παρασκευόπουλος και Τσιρμούλας, δεν προώθησαν τα απαιτούμενα έγγραφα βάσει των οποίων ο ΟΑΕΔ θα ξεκινούσε τη διαδικασία. Μόλις πριν από λίγες μέρες αυτά στάλθηκαν στον οργανισμό και είναι τώρα δυνατή η εξέτασή τους από το διοικητικό συμβούλιο ώστε να ληφθεί η σχετική απόφαση για την έναρξη των προγραμμάτων. Τέτοια γιαδουριά

συνέχεια στη σελ. 4

ΚΑΜΜΙΑ ΜΕΙΩΣΗ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Για να πάρει κανείς καθαρή θέση στο ασφαλιστικό θα πρέπει προηγούμενα να καθαρίσει τις προθέσεις της η κυβέρνηση. Αυτή προχωράει βρώμικα και με διαρροές επειδή δεν έχει το σθένος να υπερασπίσει ανοιχτά τη γραμμή της μέσα στο λαό. Αντίστοιχα το ψευτοΚΚΕ εξαπολύει πολέμους δίχως νάχει κανέναν χειροπιαστό εχθρό μπροστά του μόνο και μόνο για να προχωρήσει στον αγοραίο αντιευρωπαϊκό και τον αντιδραστικό αντικαπιταλισμό του. Και από τις δύο πλευρές υπεκφυγές και ψέματα.

Σε αυτή τη φάση δεν έχουμε παρά να κάνουμε ένα στοιχειώδες ξεκαθάρισμα αρχών και να περιμένουμε τις κυβερνητικές προτάσεις που έχουν προαγγελθεί για μετά το Πάσχα για μια βαθύτερη τοποθέτηση.

Το πρόβλημα με τις συντάξεις και γενικά με το ασφαλιστικό, είναι ότι η αστική τάξη, παγκόσμια και στη χώρα μας, βρίσκεται μπροστά στη διαρκή ανάγκη να αυξήσει τον εργατικό μισθό εξ αιτίας της αύξησης του χρόνου επιβίωσης των σύγχρονων προλεταριών.

Η σύνταξη είναι ένα μέρος του εργατικού μισθού που καταβάλλεται στον προλεταριό από την αστική τάξη εκ των υστέρων, δηλαδή αφού αυτός έχει αποσυρθεί από την παραγωγική ζωή. Σε ένα δοσμένο μήνα παραγωγής η εκμεταλλεύτρια τάξη μιας χώρας πληρώνει τους ενεργούς προλεταρίους με ένα συνολικό όγκο καθαρών μισθών. Επίσης τον ίδιο μήνα πληρώνει και το συνολικό όγκο μισθών των “αποσυρμένων” από την παραγωγή προλεταριών.

Αυτούς τους τελευταίους μισθούς τους πληρώνει η αστική τάξη από ένα τμήμα των μισθών του ενεργού προλεταριάτου που το κατακρατεί για να το αποδώσει στο “αποσυρμένο” προλεταριάτο. Αυτή η κατακράτηση γίνεται είτε απ' ευθείας από το προλεταριάτο δηλαδή από τα μεικτά του- είτε τραβιέται σαν ασφαλιστική εισφορά από την εργοδοσία, είτε τραβιέται από όλο το έθνος σαν φορολογικό έσοδο και μετά αποδίνεται σαν καθαρή κρατική εισφορά στον συνταξιούχο.

Το πρόβλημα για την αστική τάξη παγκόσμια είναι ότι ο συνολικός όγκος των “αποσυρμένων” προλεταριών κάποια δοσμένη στιγμή μεγαλώνει διαρκώς σε σχέση με τον όγκο των ενεργών προλεταριών εξ αιτίας της αύξησης του μέσου χρόνου επιβίωσης. Αυτό σημαίνει ότι για να μείνει σταθερός ο μέσος μισθός των εκτός παραγωγής προλεταριών θα

πρέπει να αυξάνεται διαρκώς μέσα στην πάροδο του χρόνου ο συνολικός τους όγκος, δηλαδή το άθροισμα αυτών των μισθών. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να αυξάνεται διαρκώς ο συνολικός όγκος των μισθών στον ανεπτυγμένο καπιταλιστικό κόσμο. (Εννοούμε να αυξάνεται πιο πολύ από τις συνηθισμένες χρονιάτικες ονομαστικές ή και ουσιαστικές αυξήσεις των μισθών ανάλογα με τους ταξικούς συγχειτισμούς και τις οικονομικές συνθήκες σε κάθε χώρα).

Αυτή η αύξηση δεν σημαίνει μόνο πτώση του μέσου ποσοστού του κέρδους, αλλά σημαίνει σχετικά μεγαλύτερη πτώση αυτού του ποσοστού για εκείνες τις χώρες που έχουν τις πιο ευνοϊκές εργατικές νομοθεσίες ή που έχουν το μικρότερο ποσοστό εξαγόμενου κεφαλαίου που χρησιμοποιείται σε βιομηχανίες έντασης κεφαλαίου στον τρίτο κόσμο. Η σχετική γήρανση του πληθυσμού και οι ευνοϊκές για τους μισθωτούς εργατικές νομοθεσίες ευνοούν βασικά τις φασιστικές και σοσιαλφασιστικές χώρες του φτηνού εργατικού δυναμικού απέναντι στις βιομηχανικές χώρες στις οποίες οι εργάτες έχουν μεγαλύτερες κατακτήσεις.

Η προδευτική προλεταριακή απάντηση σ' αυτή την ανισότητα είναι η δημοκρατική και προλεταριακή επανάσταση στον σοσιαλφασιστικό και στον τρίτο κόσμο. Η αστική συντριπτική απάντηση είναι η σχετική μείωση των συντάξεων στον ανεπτυγμένο κόσμο και οι διάφορες παραλλαγές της (αύξηση του ορίου ηλικιάς, αύξηση εργατικών εισφορών, αύξηση εργατικών εισφορών, αύξηση της φορολογίας των εργαζόμενων και έμμεσης φορολογίας.)

Παντού στον βορρά επικρατεί αυτό το ρεύμα κι έτσι δίνεται η αστική απάντηση.

Μέσα σ' αυτό το ρεύμα επιχειρεί να μπει και η ελληνική αστική τάξη, ιδιαίτερα οι έλληνες σοσιαλφασίστες τύπου Σημίτη.

Η κυβέρνηση των καλυμένων σο-

σιαλφασιστών που διοικεί τη χώρα μας προσπαθεί κι αυτή να παραστήσει το θύμα της βιομηχανικής ανάπτυξης, οπότε και της μακράς επιβίωσης του ελληνικού προλεταριάτου για να μειώσει τις συντάξεις του.

Για να μην συγκρουστεί με το πιο φτωχό κομμάτι του προλεταριάτου προσπαθεί να ξεκινήσει τη μείωση από την εργατική αριστοκρατία, ιδιαίτερα από τις ΔΕΚΟ. Παντού αναγγέλλει ότι θα θίξει τις συντάξεις των “ευγενών ταμείων” (ΔΕΗ, ΟΤΕ κλπ) και ύστερα τις συντάξεις και τα εφ' απαξ του Δημοσίου.

Η αλήθεια όμως είναι ότι η ελληνική αστική τάξη δεν πάσχει από αύξηση του μέσου μισθού εξαιτίας της αύξησης του όγκου των συντάξεων. Ισα-ίσα ο όγκος του μέσου μισθού στον οποίον συμπεριλαμβάνονται και οι συντάξεις πέφτει διαρκώς στην Ελλάδα σε σχέση με τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

Οι έλληνες σοσιαλφασίστες δεν κινήθηκαν παράλληλα με την Ευρώπη στο δρόμο της ανάπτυξης της μεγάλης σύγχρονης βιομηχανίας με την υψηλή οργανική σύνθεση και με τη συνακόλουθη σχετική αύξηση των μισθών, αλλά στο δρόμο της μείωσης του ρόλου της μεγάλης βιομηχανίας, της αύξησης του ρόλου της βιοτεχνίας και της ενίσχυσης των βιομηχανιών έντασης εργασίας. Αυτή την οπισθόδρομη, οι έλληνες αστοί την αντιρρόπτησαν με την απόλυτη μείωση του μεροκάματου μέσα από την εισαγωγή της πιο φτηνής βαλκανικής και ασιατικής εργατικής δύναμης που πρόσφερε και συνεχίζει να προσφέρει στους εκμεταλλευτές έναν απέραντο εφεδρικό στρατό. Χάρη σ' αυτόν το στρατό οι μισθοί του ενεργού πλήθυσμού και οι μισθοί των συνταξιούχων πέφτουν διαρκώς, σχετικά με τους μισθούς της Δύσης, ακόμα και απόλυτα.

Το κοινό σημείο που υπάρχει ανάμεσα στον ανεπτυγμένο Βορρά και την Ελλάδα είναι το έλλειμμα στο λογαριασμό των συντάξεων. Άλλα ενώ εκεί το έλλειμμα είναι προϊόν αυτής της σχετικής αύξησης των συντάξεων, εδώ είναι αποτέλεσμα της συνολικής πτώσης της παραγωγής και της ασύλληπτης ληστείας του εθνικού προϊόντος που μέσω του κράτους πραγματοποιεί η νέα ολιγαρχία και

η διεφθαρμένη σοσιαλφασιστική κομματική ακρίδα. Αυτή η ληστεία που διεξάγεται σε βάθος χρόνου πραγματοποιείται και απ' ευθείας σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων, ιδιαίτερα του ΙΚΑ, είτε από το κράτος, είτε από τους μικρούς και μεσαίους εργοδότες, είτε από τη γραφειοκρατική κακοδιαχείριση των ίδιων των ασφαλιστικών ταμείων. Τέλος, για ένα μέρος της ληστείας ευθύνονται και τημήματα του ίδιου του προλεταριάτου που λειτουργώντας με λούμπες τρόπο κάτω από την καθοδήγηση κυρίως των σοσιαλφασίστων, αποσπούν με απάτες συντάξεις και ασφαλιστικά δικαιώματα που δεν αντιστοιχούν στην κατάστασή τους.

Είναι λοιπόν φανερό ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος τα κενά από αυτή την πολλαπλή ληστεία και το παραγωγικό σαμποτάζ να τα πληρώσει το προλεταριάτο, ενεργό η μη ενεργό. Για την ακρίβεια δεν έχει κανένα λόγο να τα πληρώσει, αν δεν πληρώσουν πρώτοι και δεν δεν κατέβουν από την πολιτική και οικονομική εξουσία οι σαμποτέρ, οι νεο-ολιγαρχικές βδέλλες και η κομματική-γραφειοκρατική ακρίδα. Ο λαός δεν έχει κανένα λόγο να πληρώνει τα παρασιτά του, δεν έχουν δηλαδή κανένα λόγο ούτε οι πιο φτωχοί εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, ούτε οι εργαζόμενοι των ΔΕΚΟ και οι συνταξιούχοι των “ευγενών ταμείων” να μειώσουν τις συντάξεις τους ή να αυξήσουν τα όρια της συνταξιοδότησης ή να αυξήσουν τις εισφορές τους κάτω από αυτές τις συντάξεις.

Είναι από την πλευρά μας πρέπει να παλέψουμε για να εμποδίσουμε στ' αλήθεια την πτώση των συντάξεων φωνάζοντας εναντίον εκείνων που πραγματικά φταίνε γι' αυτή την πτώση και που θέλουν πραγματικά αυτή την πτώση.

Είναι γεγονός ότι και οι ακραίοι σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ ρίχνουν ένα φαινομενικά ίδιο με το δικό μας σύνθημα, καθώς δεν δέχονται καμία μείωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων σε κανένα επίπεδο. Μήπως αυτό θα μπορούσε να σημαίνει κοινή πορεία μαζί τους για άρνηση της “μεταρρύθμισης” Γιαννίτσης;

Όχι μόνο δεν σημαίνει κοινή πορεία, αλλά σημαίνει μετωπική σύγκρουση πρώτα απ' όλους ακριβώς μ' αυτούς. Γιατί το κεντρικό ζήτημα δεν είναι ότι δεν πρέπει να πληρώσουν τίποτα παραπάνω απ' όσο ήδη πληρώνουν οι προλεταριοί για τις συντάξεις τους, αλλά το ποιοι φταίνε για το υπαρκτό έλλειμμα και το ποιος θα πληρώσει αυτό το έλλειμμα.

Γίνεται φανερό απ' όσα είπαμε παραπάνω ότι αυτοί που φταίνε για το έλλειμμα είναι πρώτα απ' όλους οι σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ που πραγματοποιούν το πιο φρενιασμένο παραγωγικό, ιδιαίτερα βιομηχανικό σαμποτάζ εδώ και τρεις δεκαετίες. Είναι αυτοί επίσης που ανοίγουν το δρόμο στη νέα ρωσόδουλη

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΔ

ΗΓΕΜΟΝΕΥΕΙ Η ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΚΗ ΚΛΙΚΑ

Ηρωσόδουλη καραμανλική κλίκα, που ηγεμονεύει μέσα αντιθέσεις, ελίσσεται με ιδιαίτερα έντεχνο τρόπο και τελικά ισχυροποιείται σε βάρος των υπόλοιπων τάσεων. Τέτοιες δεξιότητες διαθέτουν μόνο καταξιωμένοι πράκτορες του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού, όπως ήταν ο Α. Παπανδρέου και συνεχίζει ο διάδοχός του Κ. Σημίτης.

Στις αρχές Μάρτη, ο άνθρωπος του Καραμανλή, Χρ. Κουρούσης, ανέλαβε την αρχηγία της ΟΝΝΕΔ. Μέσα σε κλίμα νοθείας και αδιαφορίας, απέσπασε 750 σε σύνολο 771 ψήφων κατορθώνοντας να ελέγχει το 70% της κεντρικής επιτροπής κι εκπομπόντας τους αντίπαλους υποψήφιους. Ο τελευταίος, Ν. Κωστόπουλος, αναγκάστηκε να αποσύρει την υποψηφιότητά του καταγγέλλοντας τη μη αντιπροσώπευση όλων των τάσεων. Μετά την εκλογή του, ο Κουρούσης διέψευσε κυνικά τις καταγελίες και πρόσθεσε ότι “η ΟΝΝΕΔ άνοιξε το δρόμο και για το συνέδριο του κόμματος, ώστε να βγει ενισχυμένη η ΝΔ και ο Κ. Καραμανλής” (Ελευθεροτυπία, 13-3).

Ο Κ. Καραμανλής στη συνέχεια έδωσε στο συνέδριο την επιστροφή του Σουφλιά για να αδρανοποιήσει την τάση Μπακογιάννη και για να πάρει την έγκριση από το συνέδριο για μία σειρά παραχωρήσεων που του εξασφαλίζουν τεράστια κυριαρχία στα όργανα. Μία σημαντική τέτοια παραχώρηση ήταν η διευρυμένη Κεντρική Επιτροπή δηλαδή μία μικτή Κεντρική Επιτροπή με μέλη διορισμένα και μέλη εκλεγμένα. **Το συνέδριο εξέλεξε 150 της Κ.Ε. όπου πάνω από το 70% των θέσεων κατέλαβαν καραμανλικοί**, και θεσμοθέτησε το πόστο του γραμματέα. Ούτως ή άλλως, οι συσχετισμοί στην Κεντρική Επιτροπή -η οποία με τη νέα μορφή της θα απαρτίζεται από 420-450 άτομα και θα ονομάζεται Εθνικό Συμβούλιο- είναι συντριπτικά υπέρ του Καραμανλή. Κι αυτό, γιατί μετέχουν σε αυτήν οι αριστίνηδην οι βουλευτές, οι ευρωβουλευτές, οι πρόεδροι των Νομαρχιακών Επιτροπών, οι δήμαρχοι και οι νομάρχες που έχουν εκελεγεί με την υποστήξη της Ν.Δ. και οι αιρετοί εκπρόσωποί της στα Δ.Σ. των τριτοβάθμιων οργανώσεων.

Ήταν όμως τόσο λυσσασμένη η προσπάθεια για έλεγχο που και στις εκλογές της Κ.Ε. υπήρχαν παρεμβάσεις. Η Μπακογιάννη επιδιώκει ενιαία λίστα εκλογής αλλά η πρόταση της δεν πέρασε. Για τις παρατυπίες των καραμανλικών (πχ. άρνηση καταχώρησης ονομάτων στις λίστες) σημειώθηκαν αγανακτισμένες αντιδράσεις που έφθασαν μέχρι τον ξυλοδαρμό του καραμανλικού τοποπαρατηρητή Α. Μοσχονά.

Ταυτόχρονα ο Καραμανλής εφεύρε τη θέση του γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής όπου πρότεινε τον Μεϊμαράκη γνωρίζοντας ότι η

Μπακογιάννη θα τον υποστηρίξει απέναντι στην άλλη τάση που διεκδίκησε τη θέση, τους σοβινιστές με επικεφαλής τον Μιχαλολιάκο. Για να αποσπάσει την έγκριση της Μπακογιάννη, ο Καραμανλής διάλεξε ένα στέλεχος που ανήκει στους “λοχαγούς”, δηλαδή στελέχος που πρόσκεινται στον ίδιο αλλά δεν είναι υποταγμένο στη ρωσόδουλη γραμμή. Συγκεκριμένα, ο Β. Μεϊμαράκης υπήρξε στο παρελθόν δεξιός χέρι του Κ. Μητσοτάκη αλλά μετά την αναφρίξη του Καραμανλή στην ηγεσία του κόμματος συντάχθηκε με το νέο αρχηγό. Στόχος του προέδρου ήταν η τοποθέτηση ενός αδύναμου γραμματέα διορισμένου από τη στενή εκτελεστική επιτροπή, και όχι εκλεγμένου, τελικά τόσο αδύναμου ώστε να μπορεί να ελέγχεται.

Στην πρώτη συνεδρίαση, που τοποθετείται μετά το Πάσχα, θα εκλεγεί και ο γραμματέας μεταξύ των υποψηφίων Μεϊμαράκη και Μιχαλολιάκου. Ο γραμματέας θα έχει κυρίως συντονιστικά καθήκοντα.

Είναι σαφές ότι η επιστροφή Σουφλιά χωρίς να είναι ξεκαθαρισμένοι οι πολιτικοί όροι της συμμετοχής του στη ΝΔ, εγκλωβίζει τον ίδιο σ' ένα κόμμα που γίνεται όλο και περισσότερο το κόμμα του Κ. Καραμανλή.

Η επιστροφή του Σουφλιά έλυσε και άλλα προβλήματα για τον Καραμανλή όπως οι αντιδράσεις φιλικών του στελεχών σχετικά με τελευταίες κινήσεις του όπως οι εξαγγελίες του για πλησίασμα της βάσης της κεντροαριστεράς, η απόφαση που πήρε να παραστεί στα εγκαίνια του νέου αεροδρομίου, η εντολή στο Γ. Βαρβιτσιώτη να εισηγηθεί τη θέση υπέρ του ασυμβιβαστού των βουλευτών να εργάζονται και την τελευταία στιγμή να την ανανεύσει κ.ά.

Το συνέδριο άρχισε με όλες τις τάσεις να αναγνωρίζουν την ηγεσία Καραμανλή και να συμφωνούν με το κάλεσμα στο μεσαίο χώρο.

Αρχίζοντας, ο Καραμανλής προσκάλεσε δημόσια το Γ. Σουφλιά να γυρίσει πίσω υποκρινόμενος ότι λυπάται που τον έδιωξε. Η “αυτοκριτική” ήταν αναγκαία για τη θετική ανταπόκριση του τελευταίου, αλλά ταυτόχρονα και δέιγμα της δύσκολης θέσης στην οποία βρίσκοταν ο Καραμανλής. Παρόλ’ αυτά, δε δικαιολόγησε διόλου τη νέα του απόφαση. Θετικό είναι το γεγονός ότι στο άκουσμα της επιστροφής Σουφλιά η συντριπτική πλειοψηφία των συνέδρων έστησε σε θερμά χειροκροτήματα. Με την επιστροφή Σουφλιά οι ρωσό-

δουλοι πετυχαίνουν πρότον, την αποτροπή προσέγγισης του Αβραμόπουλου, στο σχήμα του οποίου δεν πρέπει να μπουν δυναμικοί δυτικόφιλοι, και δεύτερον, τη διάσπαση της ευρωπαϊκής τάσης. Αυτό επιτεύχθηκε με την υπόσχεση παροχής σημαντικών αρμοδιοτήτων στον Σουφλιά που έσπρωξε το Μητσοτάκη να αποχωρήσει από το συνέδριο. Άλλωστε αστοί πολιτικοί σαν το Σουφλιά δύσκολα συλλαμβάνουν την ειδοποιό διαφορά μεταξύ της ευρωπαϊκής και της ευρωπαιοφανούς πολιτικής του Σημίτη. Ο ίδιος εδώ και αρκετό καιρό έπαιξε με το ΠΑΣΟΚ του Σημίτη ενώ στο συνέδριο ξεσπάθωσε κατά της διαπλοκής, δηλ. του μεγάλου κεφαλαίου κι άκουσε ατάραχος τον Καραμανλή να μιλά-

ει για την ανάγκη στήριξης των μικρών επιχειρήσεων. Από το βήμα ο πρόεδρος επιτέθηκε ακόμα στην ακραία σοβινιστική οπότε και αντιρώσικη τάση μιλώντας για την ανάγκη κατάργησης των “γιορτών του μίσους”. Δεν είναι τυχαίο ότι περνώντας απ’ την έκθεση βιβλίου του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας διάλεξε ένα βιβλίο για τον εμφύλιο. Έτσι, ο Γ. Καρατζαφέρης δε θα γίνει δεκτός από το κόμμα. Αντίθετα, στις προθέσεις του προέδρου είναι η προσέγγιση του φιλορώσου Σαμαρά. Η είσοδος του αποφεύχθηκε προσωρινά μόνο με παρέμβαση του Κ. Μητσοτάκη, ο οποίος υπενθύμισε το ρόλο που έπαιξε στην πτώση της κυβέρνησής του.

Η πιο συγκροτημένη μέχρι στιγ-

μής αντίσταση στην καραμανλική κλίκα είναι η πρόταση που κατέθεσαν 23 βουλευτές της σοβινιστικής τάσης (Π. Μελάς, Παναγιωτόπουλος, Ε. Χαιτίδης, Κ. Κιλτίδης κ.ά.) ζητώντας “να μην υπάρχει καμία συναίνεση στην πολιτική Σημίτη, να ενισχυθεί ο ρόλος της Εκκλησίας... να υπάρξει εγγύηση ελάχιστου εισοδήματος για τους εργαζόμενους (σ.σ. πρόταση Τσουκάτου)... και να αναδειχθεί ο πατριωτικός χαρακτήρας της παράταξης” (Ελευθεροτυπία, 30-3). Και στα δύο κόμματα, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, οι εκκαθαρίσεις περνάνε μέσα από το μέτωπο ευρωπαίων και ρωσόδουλων εναντίον των σοβινιστών που δεν φαίνονται διατεθειμένοι να πέσουν αμαχητί.

Η προβοκάτσια Λαλιώτη-Στάζι κατά Μητσοτάκη το 1985

Όσο μισητή είναι μια ναζιστική υπερδύναμη στα μάτια των λαών, άλλο τόσο απεχθείς είναι οι πράκτορές της, ιδιαίτερα μετά την αποκάλυψή τους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η υπερδύναμη ονομάζεται Ρωσία και ο πράκτορας της Κώστας Λαλιώτης.

Στα 1985, η εφημερίδα Αυριανή είχε δημοσιεύσει φωτογραφία που παρουσίαζε τον Κ. Μητσοτάκη να στέκεται ανάμεσα σε δύο γερμανούς ναζί, την περίοδο της κατοχής καθώς και σχετικό κείμενο. Η δημοσίευση παρουσίαζε τον Κ. Μητσοτάκη σα συνεργάτη του χιτλερισμού και συνέβαλε έντονα στη μη εκλογή του στις βουλευτικές εκλογές που έγιναν τότε.

Έπερπε να περάσουν έξι χρόνια από τότε για να αποκαλυφθεί ότι αυτή ήταν μια δουλειά της Στάζι. Η εκπομπή του ΜΕΓΑ “Τκρίζες Ζώνες” φιλοξένησε, πριν ένα μήνα, την ομολογία πρώην πράκτορα της Στάζι σχετικά με την εν λόγω φωτογραφία. Ο πρώην ανατολικογερμανός πράκτορας αποκάλυψε στο δημοσιογράφο ότι η φωτογραφία που δημοσιεύσε η Αυριανή ήταν προϊόν μοντάζ κι ότι το μοντάζ το έκανε ο ίδιος, με εντολή της υπηρεσίας του. Η δυσφημιστική αυτή ενέργεια υπηρετούσε το στόχο της παραμονής στην εξουσία του Α. Παπανδρέου, φανερώνοντας ταυτόχρονα τις δόλιες μεθόδους που χρησιμοποιούσε ο σοσιαλιμπεριαλισμός για την παγκόσμια ηγεμονία.

Ο εκτελεστής της σκευωρίας πρώην πράκτορας Γκίντα Μπόνσακ είπε στην εκπομπή: «Είχαμε δεχτεί από υψηλό επίπεδο εντολή και αυτοί με τη σειρά τους είχαν δεχτεί εντολή από τη Βουλγαρία να επεξεργαστούμε στοιχεία κατά του πολιτικού αυτού. Ήταν ένα από τα συνηθησμένα μας τρυκ να προσπαθούμε να δημιουργήσουμε για πολιτικούς ένα παρελθόν συνεργάτη των ναζί. Το

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ ΤΟΥΣ ΕΓΚΑΘΕΤΟΥΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

από τους συνδικαλιστές εργατοπατέρες!

Τρίτο θέμα στο τεφτέρι του Τσιρμούλα ήταν οι περίφημοι ξενώνες. Το θέμα της πώλησης τους έχει εξεταστεί νομικά με κάθε λεπτομέρεια και έχει αποδειχτεί ότι δεν είναι δυνατό να πωληθούν και να δοθούν τα χρήματα στα μέλη του σωματείου. Κάτι τέτοιο απαγορεύεται ρητά από το νόμο επειδή το σωματείο διέπεται από το καθεστώς του μη κερδοσκοπικού οργανισμού.

Με αυτά τα δολώματα και τις ψευτίκες υποσχέσεις ο Τσιρμούλας έλπιζε ότι θα συγκέντρωνεν αριθμό απολυμένων ανάλογο με αυτόν που συμμετέχει στις συνελεύσεις της Επιτροπής Αγώνα στο Εργατικό Κέντρο. Μετά απ' αυτό θα μπορούσε να στρατοπεδεύσει στο Εργατικό Κέντρο σαν εκπρόσωπος των ανέργων δίπλα στην Επιτροπή Αγώνα και από αυτή τη θέση με τη βοήθεια του καθεστώτος θα επιχειρούσε τη διάσπαση της Επιτροπής Αγώνα και τη διάλυση του κινήματος.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Οι Λιπασματιώτες και η Επιτροπή Σωτηρίας, που το κοινό τους όργανο το ονόμασαν Επιτροπή Αγώνα, σε συγκέντρωση που έγινε στο Εργατικό Κέντρο στις 2 Απρίλη και στην οποία υπήρξε η πιο μαζική συμμετοχή μέχρι σήμερα, αποφάσισαν ομόφωνα να μην επιτρέψουν στους Τσιρμούλα - Εξωμερίτη να νομιμοποιηθούν σαν εκπρόσωποι των απολυμένων με παρασυναγωγές στο Εργατικό Κέντρο.

Οι άνεργοι ενημερώθηκαν για τα ψέματα του Τσιρμούλα και για τη νέα κατάσταση. Οι πουλημένοι συνδικαλιστές όχι μόνο δεν βρήκαν συμπαραστάτες ανάμεσα στους συγκεντρωμένους που αντιπροσώπευαν τη μεγαλύτερη μάζα των ανέργων, αλλά με οργή και αποφασιστικότητα εκφράστηκε η θέληση τους να απαντηθεί δυναμικά η νέα πρόκληση. Μόνο ο Μ. Γκιούσος πετάχτηκε και ανέλαβε να υπερασπίσει τη θέση του Τσιρμούλα υποστηρίζοντας ότι πρέπει να παραμεριστεί η Επιτροπή Σωτηρίας και να συνεχίσει τον αγώνα το σωματείο με τους Τσιρμούλα - Εξωμερίτη σε μειοψηφία. Παρότρυνε τους ανέργους να συμμετέχουν στη συγκέντρωση Τσιρμούλα για λόγους δημοκρατίας, να μη σύρονται πίσω από την Επιτροπή Σωτηρίας και τα "παιχνίδια" της και να προχωρήσουν την υπόθεση του προσωρινού διοικητικού συμβουλίου. Να σημειωθεί εδώ ότι ο Μ. Γκιούσος δεν είχε παρουσιαστεί στην προηγούμενη συγκέντρωση των ανέργων όπου αποφασίστηκε να καταγγελθεί η δικαστική απόφαση, και αναγκάστηκε κάτω από την πίεση των

υπολοίπων ανέργων να υπογράψει στη συνέχεια τη δήλωση-διαμαρτυρία.

Ο Μ. Γκιούσος απομονώθηκε αμέσως και με τον πιο αποφασιστικό τρόπο. Ένας από τους ανέργους που για χρόνια είχε σταθεί στο πλευρό του Τσιρμούλα, κατάγγειλε τη στάση του Μ. Γκιούσου, αγανακτισμένος. Είπε ότι ο ίδιος, αν και άνθρωπος του Τσιρμούλα, έχει καταλάβει το πούλημα και την προδοσία του και συμπαρατάσσεται με τον αγώνα των Απολυμένων και της Επιτροπής Σωτηρίας. Όμως ο Μ. Γκιούσος "που από την αρχή ήταν ενάντια στον Τσιρμούλα, τώρα τι ρόλο παίζει"; Γιατί σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή προσπαθεί να σώσει τον πνιγμένο; Αυτό σημαίνει ότι προφανώς έχει αλλάξει στρατόπεδο. Αυτή η οργισμένη τοποθέτηση σήμανε και το τέλος κάθε ελπίδας του Μ. Γκιούσου να διασώσει συνδικαλιστικά τους Τσιρμούλα-Εξωμερίτη, και κυρίως αποκάλυψε τον χαρακτήρα του.

Με αυτή την τοποθέτηση του Μ. Γκιούσου αποδείχτηκε ότι η δικαστική απόφαση που επιφανειακά παρουσίαζε μία πλειοψηφία της Επιτροπής Αγώνα στο ΔΣ των απολυμένων, αλλά στην πραγματικότητα έδινε πλειοψηφία με πέντε μέλη, δηλαδή μέσω του Γκιούσου, στον Τσιρμούλα.

Όμως οι Απολυμένοι μαζί με την Επιτροπή Σωτηρίας καταδικάζοντας την απόφαση, και υποχρεώνοντας τον Μ. Γκιούσο να συνταχθεί μαζί τους και να αρνηθεί τη συμμετοχή του στο προσωρινό διοικητικό συμβούλιο, παράλυσαν τις διαδικασίες για τη συγκρότηση αυτού του οργάνου που δεν μπορούσε να λειτουργήσει μόνο με τέσσερα μέλη. Τότε είναι που ο Λαλιώτης επιχείρησε με την προστασία του Εργατικού Κέντρου και βουλευτών να επαναφέρει τον Τσιρμούλα με το "χρίσμα" του συνομιλητή της κυβέρνησης και των ανθρώπων του καθεστώτος.

Αλλά πως μπορεί κάποιος που από την πρώτη μέρα εργάζεται με αυξημένο μισθό να γίνει αποδεκτός σαν εκπρόσωπος ανθρώπων που βασανίζονται από τις οδυνηρές συνέπειες της μακρόχρονης ανεργίας;

Τη στιγμή μάλιστα που αυτός ο ίδιος έπεισε τους εργαζόμενους να σταματήσουν τον αγώνα τους για να μην κλείσει τον εργοστάσιο επειδή έτσι θα αποκαταστοθούν, και τελικά αποκαταστάθηκε μόνο ο ίδιος; Και όχι μόνο αυτό, αλλά προσλήφθηκε από την κρατική επιχείρηση που έκλεισε το εργοστάσιο διώχνοντας γι' αυτό το λόγο έναν πρώην εργαζόμενο από τη θέση του, άνθρωπο με πείρα στη θέση αυτή και μάλιστα με ειδικές ανάγκες.

Όλα αυτά είναι πολύ βαριά εγκλήματα για να συγχωρηθούν.

**ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΓΚΑΘΕΤΩΝ
ΤΣΙΡΜΟΥΛΑ - ΕΞΩΜΕΡΙΤΗ**

Στη συγκέντρωση της 2 Απρίλη αποφασίστηκαν δύο μορφές δράσης ενάντια στο πραξικόπημα των εγκάθετων συνδικαλιστών: Να γίνει συγκέντρωση έξω από το Εργατικό Κέντρο ενάντια στην επιχειρούμενη παρασυναγωγή και να κολληθεί αφίσα - καταγγελία των Τσιρμούλα - Εξωμερίτη. Το κείμενο της αφίσας που δημοσιεύουμε παρακάτω εγκρίθηκε ομόφωνα και μέσα σε δυνατά χειροκροτήματα από τους συγκεντρωμένους.

Τις επόμενες μέρες πραγματοποιήθηκε από τους ανέργους και την Επιτροπή Σωτηρίας αφισοκόληση σε Πειραιά, Κερατσίνη, Δραπετσώνα. Για πρώτη φορά έγινε ανοιχτή δημόσια καταγγελία μιας πουλημένης ηγεσίας ενός συνδικάτου και έσκεπάστηκαν τα εγκλήματά της και ο χαρακτήρας της μπροστά σ' όλο το λαό.

Υστερα από χρόνια διαβρωτικής και διασπαστικής δουλειάς το ψευτοΚΚΕ και τελευταία ο ΣΥΝ καθώς και οι κρατικοδίαιτοι συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ έχουν μετατρέψει το πούλημα των εργατών σε συνθηκισμένη συνδικαλιστική πρακτική, με αποτέλεσμα το ασυνήθιστο φαινόμενο πλέον να είναι η ηγεσία ενός συνδικάτου να μην είναι πουλημένη. Αυτές οι πρακτικές των εργατοπατέρων επειδή καλύπτονται από τα κόμματα που τους υποστήριζαν παραμένουν αιτιώρητες και πάνω απ' όλα μένουν μέσα στο εσωτερικό των συνδικάτων, και μακριά από το λαό. Οποιαδήποτε καταγγελία γίνεται εσωτερικά και το καλύπτει αποτέλεσμα που μπορεί να έχει είναι να αλλάξει τους συσχετισμούς δύναμης των παρατάξεων μέσα στο συνδικάτο. Πουθενά μέχρι σήμερα δεν έχει εμφανιστεί μία βάση ενωμένη και αποφασισμένη να ανατρέπει ολοκληρωτικά και ανοιχτά μια πουλημένη ηγεσία.

Το κίνημα των Λιπασμάτων όμως, που αποτελεί και το μοναδικό κίνημα που ορθώθηκε τα τελευταία χρόνια ενάντια στα τέσσερα κόμματα, και ενάντια στο συνδικαλιστικό καθεστώς, διδάσκει τώρα νέα συνδικαλιστικά ήθη με δημιοκρατικές διαδικασίες, με αναγνώριση της αυτενέργειας των ιδιωτών εργατών. Με τόλμη οι Λιπασματιώτες εβγαλαν στο φως τις βρωμίες ενός συνδικαλιστικού στελέχους του ΠΑΣΟΚ, κι ενός συνδικαλιστή του ΣΥΝ που αποτελούσαν την πουλημένη ηγεσία τους, και κάλεσαν όλους τους εργαζόμενους να τους ενισχύσουν στον αγώνα τους ενάντια στο συνδικαλιστικό πραξικόπημα.

Η τεράστια πίεση που ασκήθηκε σε όλο τον Πειραιά με αυτή την αφίσα αποτελείσωσε

τους Τσιρμούλα - Εξωμερίτη που είχαν πλέον να αντιμετωπίζουν το διασυρμό τους σε όλο τον Πειραιά, και την αποφασιστική ενότητα των ανέργων. Από τη μια ο Λαλιώτης, Παρασκευόπουλος, Μίχας ήθελαν τους πουλημένους στις επάλξεις για να μπορέσουν μια και καλή να τελειώνουν με το ενοχλητικό κίνημα των Λιπασμάτων. Από την άλλη διαπίστωναν ότι και οι πιο ήπιοι Λιπασματιώτες ήταν έξαλλοι με την κοροϊδία και το πούλημα, και θα τους έβρισκαν αντιμέτωπους έξω από το Εργατικό Κέντρο. Την ίδια στιγμή οι αφίσες που τους αποκάλυπταν βρίσκονταν σε δημόσια θέα παντού μέσα στον Πειραιά.

Στο τέλος αυτού του κειμένου που είναι γεμάτο από ψέματα και ανακρίβεις τις οποίες δεν αξίζει να σχολιάσουμε, αναφέρεται: «Επειδή δεν θέλουμε να δημιουργηθούν επεισόδια μεταξύ συναδέλφων, που εργάζονται τόσα χρόνια πλαϊ-πλαϊ και επειδή αυτό θα ήταν σε βάρος των συμφερόντων μας, δηλώνουμε:

1. ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ,

2. ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΓΙΑ ΕΚΛΟΓΕΣ». Και πριν από την υπογραφή τους εύχονται: «Συνάδελφοι, καλή τύχη».

συνέχεια στη σελ. 7

Η αφίσα που αποτελείσωσε τον Τσιρμούλα

Λ

Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Έχουμε ενημερώσει τους αναγνώστες μας για τις προσφυγές που έχουν κάνει οι Λιπασματιώτες στην Ευρώπη, μία αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και μία Καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Πριν από λίγες μέρες η Κομισιόν έδωσε στη γνωμοδότησή της για την αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η οποία έχει προθηθεί για συζήτηση ενώπιον 32 ευρωβουλευτών.

Η γνωμοδότηση της Κομισιόν μας αποκάλυψε μία αλλαγή που έκανε η κυβέρνηση χωρίς να το μάθει κανείς στο νομοθετικό καθεστώς που αφορά τις ομαδικές απολύσεις σε επιχειρήσεις που κλείνουν εξαιτίας της προσφυγής των Λιπασματιώτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στον περίφημο νόμο 2874/2000 του Γιαννίτση πέρασε μία διάταξη (άρθρο 9 του νόμου) η οποία τροποποιεί τον ισχύοντα νόμο για τις ομαδικές απολύσεις και επιβάλλει διαβουλεύσεις με τους εργαζόμενους πριν κλείσει μία επιχείρηση. Το σημαντικό είναι ότι επιβάλλεται οι διαβουλεύσεις αυτές να πιστοποιούνται σε επίσημο έγγραφο που κατατίθεται στις αρμόδιες υπηρεσίες, ώστε σε περίπτωση παράβασης αυτής της διάταξης να μπορούν οι εργαζόμενοι να προσφύγουν στα δικαστήρια και να προσβάλλουν τις απολύσεις τους σαν άκυρες.

Αυτό σημαίνει ότι κανένας εργαζόμενος πλέον δεν θα πετάγεται στο δρόμο με ευκολία είτε από τον εργοδότη-κράτος, είτε από τον εργοδότη-ιδιώτη που συνδιαλλάσσεται με το κράτος και δέχεται να κλείσει την επιχείρησή του αμαχητί. Πρόκειται για μία νομοθετική αλλαγή τεράστιας σημασίας για τους εργαζομένους στην περίοδο της αποβιομηχάνισης και των λουκέτων που επιβάλλει το καθεστώς (κυβέρνηση, ψευτόΚΚΕ, ΣΥΝ, Καραμανλής στη ΝΔ). Είναι σαφές ότι αυτή η αλλαγή έγινε μόνο κάτω από την πίεση που άσκησε η Ευρώπη στην Ελλάδα ύστερα από την προσφυγή των Λιπασματιώτων.

Η ελληνική πλευρά φαίνεται ότι έκανε ότι μπορούσε ώστε να είναι η γνωμοδότηση της Κομισιόν όσο το δυνατόν ουδέτερη απέναντι της. Από την επικοινωνία που υπάρχει με τους αρμόδιους ευρωπαϊκούς φορείς γι' αυτή την υπόθεση γνωρίζουμε ότι η γνωμοδότηση ήταν έτοιμη πριν από δύο μήνες, αλλά πριν δημοσιευτεί το κείμενο της προφανώς με παρέμβαση της ελληνικής κυβέρνησης επέστρεψε στην αρμόδια νομική επιτροπή της Κομισιόν “για να συμπληρωθεί”. Το αποτέλεσμα ήταν ότι στη γνωμοδότηση διαπιστώνεται μεν η παράβαση του κοινοτικού δικαίου από την έλλειψη της πρόβλεψης για διαβουλεύσεις, αλλά προκύπτει ότι η Ελλάδα με τη νέα διάταξη έχει τώρα συμφωνεί με το κοινοτικό δίκαιο. Η Κομισιόν αποφέγγει δηλαδή να τοποθετήθει στο κείμενο της ρητά για την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου στη συγκεκριμένη περίπτωση των συγκεκριμένων απολύσεων. Όμως από το ίδιο το σκεπτικό της προκύπτει αβίαστα αυτό το συμπέρασμα.

Ένα άλλο σημείο που η Ελλάδα ξεγλιστράει από τον έλεγχο της Κομισιόν είναι ότι το ευρωπαϊκό δίκαιο απαιτεί να πιστοποιείται η ανάγκη για τη διακοπή των εργασιών μίας επιχείρησης με δικαστική απόφαση, ώστε οι εργοδότες να μη λειτουργούν ασύδοτα και να ελέγχονται όταν προκειται να πετάξουν εργάτες στο δρόμο. Έτσι το κείμενο της Κομισιόν μιλάει διαρκώς για μία διαδικασία απολύσεων στην

οποία έχει προτηγηθεί η δικαστική απόφαση λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή η προϋπόθεση περιέχεται στο ελληνικό δίκαιο, αλλά χωρίς να γνωρίζει ότι αποτελεί κενό γράμμα. Γιατί ο ελληνικός νόμος δεν έχει προβλέψει τα διαδικαστικά θέματα της έκδοσης μίας τέτοιας απόφασης (αρμόδιο δικαστή-

ριο, δικαστηριακή πρακτική κ.λ.π.), με αποτέλεσμα η ελληνική νομολογία να έχει αποφανθεί ότι ο νόμος αυτός είναι ανεφάρμοστος στην Ελλάδα.

Οι Λιπασματιώτες μαζί με την Επιτροπή Σωτηρίας θα δώσουν με αποφασιστικότητα και με τα συντριπτικά στοιχεία που έχουν

για την υπόθεσή τους τη μάχη στην Ευρώπη και θα εκθέσουν ακόμα περισσότερο την ελληνική κυβέρνηση, αναγκάζοντας την να πάρει τα μέτρα για την αποκατάστασή τους που έπρεπε να είχε πάρει πριν κλείσει το εργοστάσιο χωρίς να δώσει λογαριασμό σε κανένα.

Ο θρίαμβος του αυτοκράτορα

Δημοσιεύουμε ένα μικρό χρονογράφημα απολυμένου των Λιπασμάτων και μέλους της Επιτροπής Αγώνα Απ.Παναγιωτίδη που το έγραψε τη στιγμή που ο Λαλιώτης έστηνε τις φιέστες του στα Σπάτα.

Η ώρα του μεγάλου θριάμβου για τον κύριο Λαλιώτη έφτασε. Ο Αυτοκράτορας θα κάνει εν μέσω αλλαγαμών την εμφάνισή του στα εγκαίνια του νέου αεροδρομίου των Σπάτων. Θα είναι σ' όλη του τη λαμπρότητα στημένος πάνω στο βάθρο του περιτριγυρισμένος απ' τους πραιτωριανούς του ενώ από κάτω οι πληβείσι θα φωνάζουν: “Ave Cesar”. Μεγάλη στιγμή για τον Αυτοκράτορα Λαλιώτη τον πρώτο. Τον πρώτο γιατί πραγματικά δεν έχει βγει άλλος που να ανοίγει δρόμους χωρίς να βλέπει τι ερείπια αφήνει πίσω του.

Δέκα οχτώ μήνες τώρα αυτός ο σύγχρονος Κόμοδος σφυρίζει αδιάφορα και γυρίζει από εγκαίνια σε εγκαίνια χωρίς ν' αναλογίζεται ότι περισσότερες από τριακόσιες οικογένειες που ανάλγητα πέταξε στο δρόμο κλείνοντας με δική του εντολή το εργοστάσιο των Λιπασμάτων περνάνε τις πιο τραγικές στιγμές της ζωής τους.

Αυτός ο κατεδαφιστής της σύγχρονης ελληνικής βιομηχανίας με όπλο το νόμο 84/84 είναι το μεγάλο εμπόδιο της οικονομικής ανάπτυξης του τόπου και λειτουργεί έχοντας σύμμαχό του την πουλημένη ηγεσία ενός ΚΚΕ που πρωτοστατεί στην κατεδάφιση της βιομηχανίας και γι' αυτό δεν θυμίζει σε τίποτα το ΚΚΕ των αγώνων και των θυσιών που έγραψε κάποτε ιστορία μέσα σε καθεστώς παρανομίας και διωγμών.

Σε λίγες μέρες ο Λαλιώτης έχοντας ήσυχη τη συνείδησή του και με την αυτοκρατορική υπεροψία που τον διακρίνει θα κόβει κορδέλλες και θα μοιράζει χαμόγελα ενώ θα θύματά του – οι απολυμένοι των Λιπασμάτων – θα στέκονται στην ουρά για να πάρουν – όσοι πάρουν – το πενιχρό επίδομα ανεργίας του ΟΑΕΔ. Όταν τον ρώτησαν:

-Γιατί θέρσταλτε προς δόξαν του Αυτοκρατορικού Μεγαλείου σου έκλεισες τα Λιπάσματα; εκείνος απάντησε:

-Οι Δήμαρχοι με πίεζαν (απάντηση κυριολεκτικά αυτούσια που δεν διαγεύδεται).

-Και οι πληβείοι του εργοστασίου Λιπασμάτων τι θα γίνουν θέρσταλτε;

Ο Αυτοκράτορας με μια μεγαλόπρεπη κίνηση τράβηξε έναν κύλινδρο και τον ξεδίπλωσε

-Ιδού! φώναξε με όλο το αυτοκρατορικό του μεγαλείο δείχνοντας στο πλήθος τον πάπυρο. Ιδού η απόδειξις. Εδώ γράφω ότι ουδείς εκ των απολυμένων των Λιπασμάτων είναι άνεργος. Όλοι έχουν αποκατασταθεί.

-Τι είν' αυτό θεόσταλτε;

-Είναι οι προεκλογικές μου διακηρύξεις εις τας εκλογάς του Μαρτίου του έτους 2000 μ.Χ. όπου αναφέρω ότι όλοι έχουν αποκατασταθεί.

-Μα αυτό θεόσταλτε το χρησιμοποίησε σε μια συγκέντρωση των απολυμένων των Λιπασμάτων στον Πειραιά που έγινε στις 18 Φεβρουαρίου του 2001 μ.Χ. ημέρα Κυριακή, αφιερωμένη στον Κύριο μας το Δία, ένας από τους βουλευτές συμπαραστάτες τους για να πει στους εργαζόμενους ότι όσα γράφετε σ' αυτό το χαρτί είναι μασκαριλίκια δηλαδή ψέματα και ότι εσείς είστε μασκάρας γιατί ήταν απόκριες.

-Μου κάνει αντιπολίτευση ο κάθε αλήτης! φώναξε έξαλλος ο αυτοκράτορας βγαίνοντας από τις χλαμύδες του. Εγώ πάντως τους αποκατέστησα όλους.

-Πόσους θεόσταλτε;

-Όλους!

-Ποιούς; Πέστε μας ονόματα.

-Μιχάλης Τσιρουλάς, Πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στα Λιπάσματα. Από ηλεκτρονικό τον έκανα μέγα αρχιφύλακα με 800.000 τάλαντα ε...δραχμές ήθελα να πω το μήνα.

-Άλλον!

-Ε;

-Άλλον! Άλλον! Το πλήθος αλάλαζε.

-Ανδρέας Εξωμερίτης! Από εργάτη τον διόρισα φύλακα.

-Άλλον!

Εδώ ο Αυτοκράτορας άρχισε να νευριάζει...

-Ε! μην είστε και αχάριστοι τώρα. Δύο μπόρεσα να αποκαταστήσω δύο αποκατέστησα. Σιγά σιγά θα αποκαταστήσω και τους υπόλοιπους για να σας αποδείξω ότι ο κύριος Νεράντζης άδικα με κατηγορεί.

-Πότε;

-Ε;

-Πότε θα αποκαταστήσετε και τους υπόλοιπους;

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΛΗ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24

Η τροποποίηση του άρθρου 24 του Συντάγματος προβλέπει τη δυνατότητα απελευθέρωσης γης που ήταν χαρακτηρισμένη για πολλές δεκαετίες ως δασική έκταση (αραιή βλάστηση με ξυλώδη κορμό) και δευτερεύοντως ως δάσος. Και αυτό, όπως προβλέπει η πρόταση, για να διασφαλιστούν καλύτεροι όροι διαβίωσης, υποδομών και κατοικίας.

Η αύξηση της διαθέσιμης γης στην μορφή του πάγιου κεφαλαίου είναι μια νομοτέλεια όπως ακριβώς η επέκταση της παραγωγής σ' οποιονδήποτε κλάδο της οικονομίας. Η γη στη μορφή του πάγιου κεφαλαίου είναι ένας συναγωνιζόμενος όρος προς όλους τους άλλους όρους σε όλους τους κλάδους της παραγωγής.

Ο ιδιοκτήτης γης είναι ο άνθρωπος που κατέχει νομικά το δικαίωμα της μονοπώλησης του κομματιού γης που του ανήκει. Αυτή η ιστορικά διαμορφωμένη κατάσταση που συνοδεύτηκε με την απαλλοτρίωση των αγροτών από τη γη που τους ανήκε, ή που ήταν εξάρτημά της, είναι μια κακή κληρονομιά που άφησε ο μεσαίωνας στον καπιταλισμό. Ο καπιταλισμός όμως για ν' αναπτυχθεί δεν έχει ανάγκη την γαιοκτησία. Το αντίθετο μάλιστα συμβαίνει. Από ένα βαθμό ανάπτυξης και πάνω η γαιοκτησία εμποδίζει την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και αποκτά αντικαπιταλιστική φύση με την έννοια ότι ισχυροποιεί μεσαιωνικές τάσεις. Ο γαιοκτήτης σαν μονοπώλητης κρατάει σταθερά το αποκλειστικό δικαίωμα χρήσης που του παρέχεται από το νόμο, της γης, δηλαδή ενός θεμελιώδου φυσικού όρου της οποιασδήποτε παραγωγής. Το δικαίωμα χρήσης της γης το παραχωρεί σε έναν τρίτο μόνο έναντι ενός σταθερού ποσού της γαιοπρόσοδου. Η γαιοπρόσοδος είναι η αξία που λαμβάνει από τον κάτοχο αξίας, τον καπιταλιστή, όχι για τις ενδεχόμενες επενδύσεις κεφαλαίου που έχουν πραγματοποιηθεί στη γη του αλλά για την παραχώρηση και μόνο του δικαιώματος χρήσης της γης του αυτής καθεαυτής. Αν υπάρχουν επενδύσεις στη γη, γι' αυτές το κεφάλαιο θα εισπράξει επιπλέον χρήμα. Η αξία που εισπράττει ο γαιοκτήτης είναι ένα μέρος της υπεροξίας που έχει απομονώσει ο καπιταλιστής από τον εργάτη γης ή από τον εργάτη βιομηχανίας. Αυτό το μέρος της υπεροξίας αντί να πάει στην τοσέπη του καπιταλιστή πηγαίνει στην τοσέπη του γαιοκτήτη εξαιτίας της μονοπολιακής πλεονεκτικής του θέσης. Αν και αυτό δεν αρέσει σε κανέναν καπιταλιστή είναι αναγκασμένοι να το αντιμετωπίσουν σαν αναγκαίο κακό. Η γη άπο μόνη της δεν έχει καμιά αξία γιατί δεν έχει επενδυθεί σ' αυτήν εργασία. Μετατρέπεται σε πάγιο κεφάλαιο αφού επενδυθεί εργασία. Η επένδυση εργασίας προϋποθέτει τον κεφαλαιοκράτη, τον εργάτη γης και τίποτα περισσότερο. Εξαιτίας της ιστορικής διαμόρφωσης του καπιταλισμού παρεμβάλλεται το παράσιτο-γαιοκτήτης που καρπώνεται μέρος της υπεροξίας που αποσπά ο καπιταλιστής. Έτσι η γαιοκτησία στον καπιταλισμό είναι μια παραγωγική σχέση που προϋποθέτει την ταυτόχρονη ύπαρξη του καπιταλιστή με την ύπαρξη της εργατικής τάξης αγροτικής και βιομηχανικής αντιμετωπή σ' αυτούς που μοιράζονται την υπεραξία. Ο γαιοκτήτης παρουσιάζεται από την πολιτική οικονομία και φυσικά από το σημερινό καθεστώς, σαν ο κάτοχος του σπουδαιότερου κεφαλαίου αφού η γη κατ' αυτούς από μόνη της δίνει τα μέσα συντήρησης και συμβάλλει στην ανάπτυξη της οικονομίας και τη διατήρηση

της ζωής, και όχι η εργασία.

Η πραγματοποίηση του κέρδους από τον καπιταλιστή που επενδύει σε μέγα γεωργική επιχείρηση έχει σαν προϋπόθεση την ένωση της εργασίας με τα μέσα παραγωγής, όπως συμβαίνει σε κάθε κλάδο. Ένα από αυτά τα μέσα, η γη, που είναι ταυτόχρονα και φυσικός όρος της παραγωγής με όλες τις ιδιότητες αυτού του φυσικού όρου, τοποθεσία, προσανατολισμός, συνέχεια στο χώρο, γονιμότητα κ.λπ., σαν πάγιο μέρος του σταθερού κεφαλαίου (σ) το οποίο περιλαμβάνει ολόκληρο το πάγιο κεφάλαιο και το κυκλοφοριακό, συμμετέχει με τους υπόλοιπους όρους στην πραγματοποίηση της υπεραξίας. Το κεφάλαιο που συνενώνει ο καπιταλιστής είναι το σ+μ όπου (μ) το μεταβλητό κεφάλαιο που πληρώνει για την εργασία. Η πληρωμή της χρήσης γης από τον καπιταλιστή στον ιδιοκτήτη εκφράζει μια παραγωγική σχέση, μια κοινωνική σχέση δηλαδή, που δεν είναι καθόλου απαραίτητη για την πραγματοποίηση της παραγωγής. Απλά ο ιδιοκτήτης παίρνει μέρος του κοινωνικού προϊόντος χωρίς να προσφέρει τίποτα εξαιτίας του κατοχυρωμένου νομικού του δικαιώματος. Αν από την πληρωμή της εργασίας με κεφάλαιο (μ) παράχθηκε υπεραξία (κέρδος) υ τότε το ποσοστό εκμετάλλευσης της εργασίας θα είναι $u = u/m$ και το ποσοστό του κέρδους $k = u/\sigma + m$, δηλαδή το κλάσμα της υπεραξίας που τεσεπώνει ο καπιταλιστής σε σχέση με το κεφάλαιο που δαπανά. Από αυτό το κλάσμα έχουμε $k = u/\sigma + m$.

Έτσι $\sigma = \sigma + m$. Το ποσοστό κέρδους τώρα γράφεται $k = u/\sigma + \sigma + m$. Με u' και m και σ' σταθερά, όπως στην πραγματικότητα συμβαίνει στο μικρό χρονικό διάστημα αμέσως μετά την αύξηση των τιμών με την αύξηση της τιμής της γης σ έχουμε πτώση του ποσοστού κέρδους.

Για να παραμείνει σταθερό ή αυξανόμενο το συνολικό κέρδος πρέπει η παραγωγή να διευρύνεται, δηλαδή v' απελευθερώνονται συνεχώς περισσότερα κομμάτια γης. Επειδή στη γη βασίζονται όλες οι παραγωγικές δραστηριότητες και η γη μπαίνει σαν πάγιο κεφάλαιο σε όλους τους κλάδους της παραγωγής γι' αυτό το λόγο το ποσοστό κέρδους σε όλους τους κλάδους επηρεάζεται αναλογικά από τις τιμές της γης με τον ίδιο τρόπο που αναφέραμε προηγουμένως. Πέρα όμως από την επίδραση της αύξησης της τιμής της γης στο ποσοστό του κέρδους ενός παραγωγικού κλάδου δρα σφαιρικότερα ο γενικός νόμος της εξίσωσης και της πτώσης του μέσου ποσοστού του κέρδους που ισχύει για ολόκληρη την οικονομία και για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Έτσι ακόμα και με σταθερές τιμές γης, ή και φθηνότερη γη, η αγροτική παραγωγή και οι άλλοι κλάδοι επεκτείνονται αγκαλιάζοντας όλο και περισσότερα κομμάτια γης, και αυτό για τη διατήρηση ή την αύξηση των κερδών αφού το ποσοστό κέρδους πέφτει και ο μοναδικός τρόπος για να αυξηθούν τα κέρδη είναι να διευρυνθεί η

παραγωγή. Σαν παράδειγμα, η πράσινη επανάσταση που επιτυγχάνει μεγάλη αύξηση της οργανικής σύνθεσης του κεφαλαίου σ/μ, γεγονός που αντανακλά την υψηλή τεχνολογική σύνθεση αυτού του κεφαλαίου, με σταθερό το ποσοστό υπεραξίας u' ρίχνει το ποσοστό του κέρδους όπως φαίνεται από το κλάσμα $k = u'/(\sigma + m)$. Η συμβολή της βιοτεχνολογίας είναι σοβαρός παράγοντας αύξησης της σύνθεσης του γεωργικού κεφαλαίου στις αναπτυγμένες χώρες οπότε συμβάλλει σημαντικά στην πτώση του ποσοστού του κέρδους που έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής. Μπορεί και συνενώνει μαζί με τους άλλους παράγοντες, λιπάσματα κ.λπ. μεγάλη μάζα μέσων παραγωγής σε σχέση με την εργασία. Όμως η βιοτεχνολογία είναι ταυτόχρονα και ένας παράγοντας που δρα προς την κατεύθυνση μείωσης της απαιτούμενης γης αφού η μεγαλύτερη παραγωγή γεωργικών προϊόντων ρίχνει τις τιμές της γης.

Η αύξηση των τιμών της γης κατά ένα μεγάλο ποσοστό στα οικόπεδα όπως για παράδειγμα με υψηλή φορολόγηση εξήγγειλε το Υπουργείο Οικονομικών, ρίχνει το ποσοστό του κέρδους δραστηριού της τρίτων έτσι και παλιότερα από τη σύσταση του κράτους κάθε εγκληματίας που υπηρετούσε το αστοτιφιλικάδικο καθεστώς πληρώνονταν με γη. Η αντιαναπτυξιακή διαχείριση των αξιών χρήσης με στόχο την αντιπαραγωγική γαιοπρόσοδο σφράγισε την κοινωνική ανάπτυξη και όχι μόνο δεν βελτίωσε αλλά κατασπατάησε, εξάντλησε και κατέστρεψε σε μεγάλο βαθμό τους φυσικούς πόρους και το περιβάλλον. Αυτή η πηγή πλούτου γέννησε τους “εθνικούς ευεργέτες” το πρότυπο λατρείας των εθνικιστών. Η αδιαφορία των πάμπλουτων πια αστών για την παραγωγή ήταν συνυφασμένη με τη ληστεία και την καταστροφή. Γιατί να παράγοντα προς αφού τα κέρδη τους ήταν εξασφαλισμένα;

Το σημερινό ΥΠΕΧΩΔΕ και ο υπουργός του Λαϊκότης είναι ο σύγχρονος συλλογικός εκφραστής της ποιο μαύρης κληρονομιάς του εμπορευματικού κεφαλαίου που βρίσκεται σήμερα στην υπηρεσία της ρώσικης πολιτικής. Ας δούμε τι είπε πάνω σ' αυτό το ζήτημα ο Μητσοτάκης στη Βουλή: “Με το ασφυκτικό πλαίσιο προστασίας των δασικών εκτάσεων, ο Έλληνας έγινε εχθρός του δάσους. Η δασική υπηρεσία αντί να ασχολείται με το δάσος ασχολείται με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και διεφθάρει. Τίποτα δεν έβλαψε την ανάπτυξη της χώρας περισσότερο από αυτή την παραφροσύνη”.

Ο Μητσοτάκης ντρέπεται λίγο απ' ότι φαίνεται γι' αυτή την έλλειψη γης που προκαλεί η τάξη του και όσον αφορά την καταλήστευση του κοινωνικού προϊόντος την παρουσιάζει εύσχημα για λόγους ενότητας του κεφαλαίου, σαν “ιδιοκτησιακό καθεστώς” χωρίς να προσδιορίσει το περιεχόμενό του. Ο λαός για να ικανοποιήσει τις ανάγκες του σε γη συμπεριφέρθηκε άναρχα. Ολόκληρη η Ελλάδα γέμισε αυθαίρετα για να μην πληρώνουν οι φτωχοί ψηλή γαιοπρόσοδο για κατοικία. Η υπερβολική στέρηση γης και όσα υπέφερε ο λαός απ' αυτή τη στέρηση τον οδήγησαν στη μυστικοποίηση αυτού του ανυπέρβλητου εμποδίου τ

Ο ΕΡΓΑΣ ΤΥΠΑΕΙ ΑΝΟΙ ΤΑ ΤΗ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΣΑΚ

Ο ΕΡΓΑΣ μοίρασε στη Ζώνη στις 20 Μαρτίου 2001 την προκήρυξη που δημοσιεύουμε παρακάτω και πέτυχε να ανατρέψει το νέο σχέδιο της ανωμαλίας που ετοίμαζε η ΕΣΑΚ σπεκούλαροντας στο θέμα του μεροκάματου. Η προκήρυξη αυτή βρήκε τεράστια απήχηση στους εργάτες της Ζώνης και δημιούργησε μεγάλα προβλήματα στον Πουντίδη.

«ΝΑ ΔΙΑΦΥΛΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΕΜΑ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ

Συνάδελφοι μεταλλεργάτες, Βρισκόμαστε στον τρίτο μήνα του 2001 και ακόμη δεν έχει υπογραφεί η νέα συλλογική σύμβαση και γι' αυτό όπως κάθε χρόνο την ευθύνη την έχει αποκλειστικά η πλειοψηφία της διοίκησης του συνδικάτου.

Εμείς από τις αρχές Δεκέμβρη είχαμε ζητήσει να την κλείσουμε πριν από τον καινούργιο χρόνο ώστε να μην έχουμε τα γνωστά προβλήματα με τα αναδρομικά.

Η σύμβαση πρέπει να κλείνει πάντα μέσα Δεκέμβρη και αυτό είναι καλό για όλη τη Ζώνη. Και για τους εργάτες που δεν θα τρέχουν να τσακώνονται με τα μαγαζιά για τα αναδρομικά, με αποτέλεσμα άλλοι να τα ζητάνε και άλλοι όχι για να μην κλείνουν τις πόρτες. Και για τους εργοδότες, που θα ξέρουν και θα αναπροσαρμόζουν τις τιμές τους και δεν θα τους έρχονται εκ των υστέρων έξτρα βάρος.

Σε ότι αφορά το διεκδικητικό πλαίσιο της νέας σύμβασης, 4 παρατάξεις στο διοικητικό συμβούλιο, 4 διαφορετικές θέσεις για το ύψος της αύξησης που θα ζητήσουμε. Η ΕΣΑΚ του Πουντίδη πρότεινε και με την πλειοψηφία που διαθέτει την πέρασε αύξηση 6% δηλαδή 1.200 δρχ. περίπου στο μεροκάματο. Η ΠΑΣΚΕ του Μαχαίρα πρότεινε 5% δηλαδή 1.000 δρχ. και μάλιστα ζήτησε να είναι αδιαπραγμάτευτα που σημαίνει δεν διαπραγματεύδετε, ξεκινάμε απεργία και όποτε μας τα δώσουν πάμε στην δουλειά. Εντάξει η ΠΑΣΚΕ συνεπής με τις προθέσεις της κυβέρνησης που θέλει να κλείσει τη Ζώνη. Η ΑΣΕΚ του Καραγιαννάκη πρότεινε διετή σύμβαση με αύξηση 8% δηλ. 1.600 δρχ. για τον πρώτο χρόνο και 5% δηλ. 1.000 δρχ. για τον δεύτερο.

Ο ΕΡΓΑΣ θεωρώντας ότι είναι ανεύθυνο να λέει ο καθένας κάτι παραπάνω από τον άλλο για δημιαργωγία πρότεινε τα εξής:

Με το σκεπτικό ότι ο κλάδος και το Πέραμα με την παρατεταμένη ανεργία που διανύει έχει ανάγκη από προσέλκυση πλοίων για επισκευή ώστε να αυξηθεί ο αριθμός των μεροκάματων για τον κάθε συνάδελφο, πιστεύουμε

ότι μεγαλύτερη αύξηση θα πάρει ο άνεργος αν τα πενήντα μεροκάματα που κάνει το χρόνο γίνουν 150 και 200 από τα 1.000 και 1.200 φράγκα σκέτη αύξηση χωρίς ανάπτυξη εργασιών.

Προτείναμε λοιπόν να ζητήσουμε αύξηση ίση με τον πληθωρισμό δηλ. περίπου 4% ώστε να περάσει εύκολα από τη συνέλευση των εργοδοτών και να αποφύγουμε τις συγκρούσεις και τις απεργίες σε αυτή την περίοδο που μόνο σε βάρος της Ζώνης θα αποβούν. Τώρα που γράφουμε την προκήρυξη έρχονται στη Ζώνη βαπόρια και αυτό δεν αρέσει καθόλου στην κυβέρνηση, στην ΠΑΣΚΕ, στην ΕΣΑΚ και στους παρατρέχαμενους τους της ΑΣΕΚ. Γι' αυτό ο καθένας από το πόστο του φροντίζει πως θα διαλύσει τη Ζώνη και όχι πως θα την νοικοκυρέψει.

Ένα δεύτερο ζήτημα αιχμής ήταν να ενσωματωθεί το επίδομα της αυτόματης στο μεροκάματο.

Σ' ένα συμβούλιο πριν δύο βδομάδες ο Πουντίδης μας ενημέρωνε για την κατάληξη των διαπραγματεύσεων με την εργοδοτική πλευρά. Μας είπε συγκειριμένα ότι οι εργοδότες δίνουν 4% αύξηση, ότι δεν θέλουν ενσωμάτωση του επιδόματος της αυτόματης και θέλουν η σύμβαση να ισχύσει από 1η Μάρτη.

Ο Πουντίδης πρότεινε να δεχτούμε τα δύο πρώτα δηλ. το 4% και να παραμείνει όπως είχε η αυτόματη (δηλαδή στη σύμβαση να υπογράφει 2.300 στο ημερομίσθιο και μετά να βάζει τους συνάδελφους που δουλεύουν αυτόματη να τσακώνονται με τα μαγαζιά για τις υπερωρίες, κάτι που κάνουν ελάχιστο). Επέμεινε όμως ν' αρχίζει η σύμβαση από την 1η Γενάρη.

Η τοποθέτηση του ΕΡΓΑΣ ήταν η εξής: «Αυτό που μας ενδιαφέρει εμάς είναι να μην μπούμε σε απεργίες και διώξουμε τα καράβια τώρα που ξανάρχονται πίσω και ανοίγουν οι δουλειές. Γι' αυτό ακόμα και αν μας σπρώχνουν σε απεργία κάποιοι ανεύθυνοι εργοδότες εμείς δεν πρέπει να κάνουμε. Έτσι κι αλλιώς τα αναδρομικά τα παίρνουν λίγοι συνάδελφοι, ενώ οι πιο πολλοί δεν τα ζητάνε για να μην κλείσουν τις πόρτες». Γι' αυτό προτείναμε να κλείσει τη σύμβαση έστω από 1η Μάρτη αλλά μειοψηφήσαμε.

Οι εργοδότες στη συνέλευση που έκαναν δεν είχαν απαρτία

και την ανέβαλαν για την Τετάρτη 21/3. Στο συμβούλιο της Παρασκευής 16/3 ο Πουντίδης πρότεινε και πέρασε να κόψουμε τις υπερωρίες μέχρι την Τετάρτη που είναι η συνέλευση των εργοδοτών και αν δεν

υπογράψουν να ξεκινήσουμε διμερείς, δηλ. απεργία διαρκείας για όποιον εργοδότη δεν υπογράψει. Βέβαια οι διμερείς θα έχουν τα αρχικά αιτήματα αλλά όλοι ξέρετε ότι αυτό είναι δημιαργωγία. Στην ουσία η απεργία γίνεται για τα αναδρομικά των 2 μηνών.

Υπάρχει μια μερίδα συναδέλφων, περίπου 6% που διεκδικεί και παίρνει κάθε χρόνο τα αναδρομικά και κάνει πολύ καλά όπως κάνουν κακώς οι συνάδελφοι που δεν τα παίρνουν. Όμως ρωτάμε τους συναδέλφους, αξίζει για τα αναδρομικά να μπει το Πέραμα σε απεργίες τώρα που έχει γεμίσει καράβια και δουλεύουν όλοι οι συνάδελφοι και απ' ότι ακούμε έρχονται κάποιες καλές δουλειές; Αν αυτά τα καράβια αλλάζουν ρότα και πάνε αλλού για επισκευή θα έχουμε κέρδος ή χάσμα;

Εμείς βλέποντας και τις τρεις παρατάξεις ΕΣΑΚ, ΠΑΣΚΕ και ΑΣΕΚ που θέλουν την ανωμαλία στον κλάδο να ψηφίζουν τις απεργίες προτείναμε να γίνει συνέλευση την Τρίτη 20/3 που δεν θα δουλεύει κανείς υπερωρία και θα έχουμε μεγάλη συμμετοχή συναδέλφων ώστε να μιλήσει ο κλάδος αν θέλει απεργία ή όχι.

Ο Πουντίδης όμως που τη δημοκρατία την επικαλείται μόνο όταν τον συμφέρει, όπως κάνουν όλοι οι φασίστες, αρνήθηκε επίμονα και δεν δέχτηκε ούτε και σε ψηφοφορία να βάλει την πρόταση μας στο συμβούλιο.

Εδώ πρέπει να καταγγείλουμε τον Πουντίδη και την παρατάξη του ότι αυτός άφησε την σύμβαση να κυλήσει το Μάρτη για να έχει πάτημα για απεργία για τα αναδρομικά, γι' αυτό και αδιαφόρησε όταν του ζητήσαμε στις αρχές Δεκέμβρη συμβούλιο για την σύμβαση ώστε να κλείσει πριν το νέο χρόνο.

Συνάδελφοι, σε τελευταία ανάλυση στο Πουντίδης και η παρατάξη του όλα αυτά μπορεί και τα κάνει γιατί κατάφερε να διώξει τον κλάδο από τις συνέλευσεις με τους τραμπουκισμούς και τα ξεπουλήματα και έτσι με μια ομάδα 100 ανθρώπων καταφέρνει και περνάει ότι απόφαση θέλει.

Όλοι εμείς που βλέπουμε τα στραβά και τα συζητάμε στα καράβια πρέπει να μπορέσουμε

κάποτε, πριν να είναι αργά και δούμε την Ζώνη έρημη και ρημαγμένη, να κινηθούμε μαζικά για να βάλουμε φραγμό στα σχέδια της ανωμαλίας και της διάλυσης.

Ο ΕΡΓΑΣ πιστεύει και μακάρι να μην έχει δίκιο ότι αυτή η απεργία θα κάνει ζημιά στην Ζώνη τώρα που φαίνεται ότι

ανακάμπτει. Γι' αυτό αφού δεν εισακούστηκε η πρόταση του για συνέλευση την Τρίτη κάνει τώρα την πρόταση δημόσια μπροστά σε όλο τον κλάδο να γίνει

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΝ

ΠΕΜΠΤΗ για να εκτιμήσουμε την απάντηση της συνέλευσης των εργοδοτών και να καθορίσουμε την πορεία μας».

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ ΤΟΥΣ ΕΓΚΑΘΕΤΟΥΣ

συνέχεια από τη σελ. 4

Αυτό ήταν το τέλος των Τσιριούλα-Εξωμερίτη που εξαναγκάστηκαν να μη συμμετέχουν ούτε στη συγκέντρωσή τους, ούτε στο πρωινό διοικητικό συμβούλιο. Εν τω μεταξύ στο Εργατικό Κέντρο τους περίμεναν για να δώσουν νομιμοποίησή στη συγκέντρωσή τους οι Λαφαζάνης, βουλευτής του ΣΥΝ, Μυσιρλής, συνδικαλιστής του ψευτοΚΚΕ στο εργοστάσιο και Παρασκευόπουλος. Άλλα επί ματαίων. Μάλιστα, μία άνεργη που βρισκόταν εκεί για να καταγγείλει την παρασυναγωγή, ήρθε σε αντιπαράθεση με τον Μυσιρλή ζητώντας του εξηγήσεις για τη στάση του να γίνεται κράχτης του Τσιριούλα.

Οι τρεις που αναφέραμε πιο πάνω ήρθαν σαν εκπρόσωποι του καθεστώτος να στηρίξουν τους ανθρώπους τους. Όμως βρήκαν απέναντι τους μια αποφασισμένη μάζα που δεν ήταν διατεθειμένη να αφήσει οποιονδήποτε να παίζει παιχνίδια στην πλάτη της και αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στα γραφεία τους άπρακτοι. Από τους υπόλοιπους βουλευτές της Α & Β Πειραιά, κανένας δεν πάτησε το πόδι του εκεί, αφού είχαν όλοι ενημερωθεί με επιστολή των ανέργων για την παρασυναγω

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΣΤΑ ΣΑΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ο Τραϊκόφσκι μαχαιρώνει την Τσετσενία

Οι πολιτικοστρατιωτικές εξελίξεις στη Δημ. της Μακεδονίας μετά τις 18 του Μάρτη, τελευταία μέρα από την οποία άντλησε στοιχεία το εκτεταμένο όρθρο μας του προηγούμενου φύλλου της Ν. Ανατολής, επιβεβαιώσαν την ανάλυσή μας.

Είναι σήμερα φανερό στον κάθε προσεκτικό παρατηρητή ότι οι αλβανοί σοβινιστές πέτυχαν το βασικό στόχο της “εξέγερσής τους”, δηλαδή να σύρουν σε διαπραγματεύσεις για την αλλαγή του εσωτερικού διεθνοτικού καθεστώτος όλες τις πολιτικές δυνάμεις αυτής της χώρας. Αυτός ήταν ο στόχος της Ρωσίας διπλωματικής δύναμης που καθοδηγεί όλο το προτόξεις της αποσύνθεσης των Βαλκανίων και βέβαια στόχος του πιο πιστού υπηρέτη της διπλωματίας της Ελλάδας.

Εννοείται ότι όπως και σε κάθε προηγούμενη διαδικασία αποσύνθεσης, έτσι και σ' αυτήν ο τελευταίος παράγοντας που επιτρέπεται να φανερωθεί σαν ο κύριος υπαίτιος της είναι ακριβώς ο κύριος υπαίτιος της. Αν η ρώσικη τσαρική διπλωματική μηχανή ήταν κατά γενική ιστορική ομολογία η καλύτερη της εποχής της, ακόμα περισσότερο ισχύει αυτό για την σημερινή νεοτσαρική διπλωματική μηχανή.

Για τη διεθνή κοινή γνώμη και βέβαια για την κοινή γνώμη μέσα στη Δημ. της Μακεδονίας η κυβέρνηση της σύρθηκε σε αυτές τις διαπραγματεύσεις κάτω από δυτική πίεση. Και βέβαια ήταν η Δύση που πρόθυμα, σύσσωμη και ανοιχτά απαίτησε από την πρώτη στιγμή της “εξέγερσης” συνομιλίες ανάμεσα στην κυβέρνηση και τα “μετριοπαθή” αλβανικά κόμματα για τον τερματισμό της κρίσης. Αντίθετα την ίδια τακτική από την πλευρά της Ρωσίας θα μπορούσε κανένας να την διαπιστώσει μόνο μέσα από πλάγιους και σκοτεινούς δρόμους.

Είχαμε επισημάνει στο προηγούμενο όρθρο μας ότι το μακεδονικό στρατιωτικό απόσπασμα του UCK ήταν μόνο μια στρατιωτική απειλή που θα έδινε πολιτική ισχύ στα αλβανικά κόμματα της Δημ. της Μακεδονίας, ιδιαίτερα στο τάχα μετριοπαθές DPA του Τζαφέρι και λιγότερο στο πιο ωμό σοβινιστικό PDP του Ιμέρι, για να απαιτήσουν συνταγματικές αλλαγές στην κατεύθυνση της διαμελιστικής τους στρατηγικής.

Αυτό το στρατιωτικό απόσπασμα δεν είχε κανένα άλλο προορισμό από το να καταδικαστεί από τους πάντες και να εξαφανιστεί σαν τέτοιο μόλις γίνει αποδεκτή η πολιτική του, δηλαδή η πολιτική των νόμιμων και “μετριοπαθών” αλβανικών κομμάτων που εκφράζουν την κοινή στρατηγική του αλβανικού σοβινισμού.

Άλλωστε το ίδιο το μακεδονικό απόσπασμα του UCK, που ήταν εσκεμμένα ερεβώδες, ως προς την ηγεσία και την συγκρότησή του, δεν έχανε ευκαιρία να μην δηλώνει ότι ο άμεσος στόχος του ήταν μόνο η προειδοποίηση των εθνικά μακεδόνων για το τι τους περιμένει στο μέλλον αν δεν προχωρήσουν άμεσα σε συνταγματικές αλλαγές.

ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ ΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ

Όμως αυτή η ξαφνική εξαφάνιση ενός “α-

ντάρτικου” τόσο ξαφνική όσο και η εμφάνισή του, σε συνδυασμό με την επιβολή του κύριου πολιτικού του στόχου θα άφηνε βαθύτατα εκτεθειμένη και θα καθιστούσε εξαιρετικά ύποπτη την κυβέρνηση που θα προχωρούσε σε οποιεσδήποτε διαπραγματεύσεις με περιεχόμενο συνταγματικές αλλαγές.

Κάτι τέτοιο δεν θα ενοχλούσε ιδιαίτερα τη Δύση, που παντού στα Βαλκάνια βλέπει φιλικές της κυβερνήσεις και αντιπολιτεύσεις, αλλά θα γέμιζε άγχος τη Ρωσία που παλεύει μακροχρόνια για να ανεβάσει του λίγους αλλά διαλεκτούς της πράκτορες-εισοδιστές στην πολιτική εξουσία των προκειμένη περίπτωση δεν επιτρέποταν στην Μόσχα να κλονιστεί η θέση του δικού της Γκεοργκίεφσκι και ακόμα περισσότερο του – όπως αποδείχτηκε – επίσης δικού της και ακόμα πιο πολύτιμου Τραϊκόφσκι, που πολύ εύκολα θα μπορούσαν να κατηγορηθούν σαν πρόδοτες αν άρχιζαν διαπραγματεύσεις την ώρα που τα δυτικά και βόρεια βουνά της χώρας τα κρατούσαν οι ένοπλοι Αλβανοί.

Ήδη το δίδυμο Τραϊκόφσκι – Γκεοργκίεφσκι πήρε ένα δείγμα για το τι τους περίμενε στις 18 του Μάρτη όταν μια συγκεντρωση του εθνικιστικού κομματιού του VMRO μπροστά στη Βουλή μάζεψε χιλιάδες εξοργισμένων μακεδόνων από το Τέτοβο και άλλους που ζητούσαν όπλα. Είχε γίνει εκείνη τη στιγμή φανερό σε όλους μέσα στη χώρα ότι οι ανταλλαγές πυρών στο Τέτοβο, ήταν μια φτηνή συνεννοημένη φάρσα ανάμεσα στον Γκεοργκίεφσκι και τους Αλβανούς. Ακόμα και ο ως εκείνη τη στιγμή ατσαλάκωτος Τραϊκόφσκι κράχτηκε από το πλήθος και αναγκάστηκε να του υποσχεθεί αποφασιστική στρατιωτική δράση. Δίχως αυτή τη δράση κάθε διαπραγμάτευση θα ήταν για το μακεδονικό πληθυσμό μια σκέτη προδοσία. Οι προβοκάτορες έπρεπε να εξαφανιστούν από τα βουνά πριν αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις.

Αυτή η εξαφάνιση πιστώθηκε στον Τραϊκόφσκι που εμφανίστηκε σαν ο “μαχητικός” αντίθετος πόλος του “συμβιβαστή” Γκεοργκίεφσκι. Πρόκειται για μια από τις συνηθισμένες κατανομές ρόλων στα πλαίσια της ρώσικης τακτικής. Ο Γκεοργκίεφσκι αναλαμβάνει το ρόλο του συμβιβαστή απέναντι στους Αλβανούς και τελικά στη Δύση (παρόλο που σε κάθε ευκαιρία την κατηγορεί) ενώ ο Τραϊκόφσκι αναλαμβάνει το ρόλο του Σλάβου που αντιστέκεται και τελικά κατατροπώνει τον εχθρό.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως ήταν ο Τραϊκόφσκι που επιλέχτηκε για να κάνει τη μεγάλη στρατηγική κίνηση της Δημ. της Μακεδονίας προς τη Ρωσία λίγο πριν εξαπλωθεί η επίθεση του μακεδονικού στρατού για την εκκαθάριση των βουνών.

Πρόκειται για την τερατώδη δήλωση του Τραϊκόφσκι στη Στοκχόλμη κάτω από τα γουρουνίσια μάτια των 15 ότι “Ο κοινός στόχος της Ρωσίας και της Μακεδονίας είναι η πάλι ενάντια στους εξτρεμιστές και την τρομοκρατία”. (Monde 25 – 26 Μάρτη). Αυτή η δήλωση ήρθε μετά από μια ανάλογη προκλητική δήλωση του Πούτιν, που επίσης ήταν εκεί καλεσμένος από τους 15, ότι

η Ρωσία πολεμάει στην Τσετσενία ενάντια στον εξτρεμισμό και την τρομοκρατία.

Με αυτή τη δήλωση Τραϊκόφσκι που δεν καταγγέλθηκε από όσο γνωρίζουμε από καμιά πολιτική δύναμη στη Δημ. της Μακεδονίας, η χώρα αυτή δείχνει ότι ήδη θρέφει τις όποιες τακτικές επιτυχίες της με το αίμα και τα ανείπωτα βασανιστήρια του ηρωϊκού τσετσενικού λαού και του μεγάλου του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα. Γίνεται ακριβώς εκείνο για το οποίο ανησυχούσαμε. Οι αλβανοί προβοκάτορες ρίχνουν τη μικρή αυτή χώρα στα νύχια του “ορθόδοξου τόξου”. Η αντιτετενίκη δήλωση του Τραϊκόφσκι έρχεται σαν συνέχεια των αντίστοιχων δηλώσεων και συμφωνιών του με τον Κοστούνιτσα για τον τάχα “κοινό πόλεμο” που έχουν να δώσουν Μακεδόνες και Σέρβοι ενάντια στους Αλβανούς. Επίσης ταυτίζεται με την επίσης ανοιχτή συμφωνία Κοστούνιτσα με τον Ρώσο Υ. Εξ. Ιβανόφ, ότι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της περιοχής είναι η “τρομοκρατία” (Ελευθεροτυπία 20-3-2001) που όπως λένε “εξαγέται από το Κόσσοβο”.

Τέτοιος είναι λοιπόν ο Τραϊκόφσκι και έτσι εξηγείται η λυσσασμένη πάλη που είχαν δώσει Σημίτης – Παπανδρέου για να εκλεγεί στην προεδρία της Δημ. της Μακεδονίας, έτσι και η επιμονή του Σημίτη να τον επιβάλλει στη συνάντηση κορυφής των 15 στη Στοκχόλμη. Το ταξίδι στο Λονδίνο που πραγματοποίησε ο Σημίτης στις 21 του Μάρτη (λίγο πριν τη Σύνοδο) είχε έναν κύριο στόχο: να συμφωνήσει ο Μπλερ και να καμφούν οι αντιστάσεις του Κουκ για τη συμμετοχή Τραϊκόφσκι στη Σύνοδο κορυφής (Ελευθεροτυπία, 21-3).

Τελικά αυτή η Σύνοδος τακτοποίησε τα ζητήματα όπως τα ήθελε το Κρεμλίνο. Ο Πούτιν προσκλήθηκε σαν στρατηγικός εταίρος της Ευρώπης και δεν έκανε την παραμικρή παραχώρηση, ούτε και ενοχλήθηκε, για το τσετσενικό, αντίθετα όπως είπαμε επιτέθηκε φραστικά στους Τσετσενούς, ενώ αναγνωρίστηκε από την Ένωση σαν ο κατ' εξοχήν έγκυρος συνομιλητής στο Μακεδονικό Τραϊκόφσκι.

Σε ότι αφορά το ειδικό ζήτημα, το μακεδονικό, η Ένωση σε ενότητα με τη Ρωσία απαίτησε από τους Μακεδόνες την έναρξη των διαπραγματεύσεων για την αλλαγή του Συντάγματος. Αυτή η απαίτηση καλύφθηκε κάτω από την ανοιχτή απαίτηση της Ευρώπης για φροντίδη στην προστασία των Τσετσενούς. Ειδικά τους Κοσσοβάρους η Ένωση τους απειλήσει με διακοπή των χρηματικών ενισχύσεων (Monde 24 Μάρτη) αν δεν προέβαιναν σ' αυτή την καταδίκη. Αυτή η απειλή ήταν απαραίτητη γιατί το παχιότερο των ίδιων των αλβανών σοβινιστών δεν ήταν η εξαφάνιση του UCK από τα βουνά, αλλά η παραμονή του εκεί με παράλληλη κατάπαυση του πυρός. Όπως είπαμε προηγούμενα αυτό δεν το δέχονταν οι Μακεδόνες. Όμως φαίνεται ότι δεν το ήθελαν οι δυτικοί που αποδείχτηκε ότι αποστρέφονται μια ντε φάκτο κατάσταση στρατιωτικού διαμελισμού της Δημ. της Μακεδονίας που θα τους έβαζε μελλοντικά σε μεγάλους

ρωσικά όπλα έδωσαν τη νίκη". Δεν είναι τυχαίο που η Ελλάδα αρνήθηκε να στείλει τα δικά της επιθετικά αμερικάνικα ελικόπτερα (τα Χιού) λέγοντας ότι δεν είχε το δικαίωμα να το κάνει επειδή τάχα χρειαζόταν άδεια από το NATO (Βήμα, 18 Μάρτη).

Είναι κωμικό να ισχυριστεί κανείς ότι με δύο ελικόπτερα και σε λίγες μέρες ένας μικρός και ανεκπαίδευτος εναντίον ανταρτόπλεμου στρατός σαν το μακεδονικό, θα μπορούσε να καθαρίσει 45 χωριά σε τόσο εκτεταμένες ορεινές περιοχές.

Ένα τέτοιο "θαύμα" μπορούσε να συντελεστεί μόνο γιατί αυτοί που με πολιτική

απόφαση ανέπτυξαν ξαφνικά αυτό το αντάρτικο, επίσης με πολιτική απόφαση θέλησαν ξαφνικά να το αποσύρουν. Πραγματικά σε πολλές περιπτώσεις οι ειδικοί που μιλούσαν γι' αυτόν τον πόλεμο τόνιζαν ότι ο στρατός της Δημ. της Μακεδονίας δεν μπορεί καν να "αναζητήσει επαφή" με τους αντάρτες γιατί είναι αδύναμος (Ελευθεροτυπία, 22 Μάρτη). Αυτό τόνισε ένας νατοϊκός στρατιωτικός ειδικός που παρατήρησε ότι αν δεν υπάρχει πολιτική λύση χρειάζεται στρατιωτική επέμβαση. Την ίδια στιγμή η Αγγλία έστελνε στρατιωτικούς συμβούλους στη Δημ. της Μακεδονίας "για να

προετοιμάσουν το ενδεχόμενο αποστολής στρατευμάτων αν το ζητήσει η Π.Γ.Δ.Μ" (Ελευθεροτυπία, 23 Μάρτη). Όχι τυχαία η Παπαρήγα έβγαινε εκείνες τις ώρες να βροντοφωνάζει "όχι στρατός στη FYROM από το NATO, Ελλάδα και άλλες βαλκανικές χώρες για να διαμελιστεί η Δημ. της Μακεδονίας".

Αυτή ήταν λοιπόν η δυτική στρατιωτική επέμβαση που ανησυχούσε τους ρώσους και για την οποία μιλούσε διαρκώς ο Σημίτης. Να γιατί έπρεπε οπωσδήποτε οι δυτικές πολιτικές πιέσεις να είναι τόσο ισχυρές στους Αλβανούς ώστε οι ηγέτες τους να αποσυρ-

θούν από τα βουνά, εφόσον βέβαια εισέπρατταν υπόσχεση για πολιτικό διάλογο από τη Δημ. της Μακεδονίας και τη Δύση.

Το ότι πολιτική ήταν η αποχώρηση των Αλβανών φαίνεται και από τα λόγια των ίδιων των Μακεδόνων. Κατ' αρχήν ο ίδιος ο Τραϊκόφσκι όταν άρχισε την στρατιωτική του "επίθεση" μίλησε για μια επιχείρηση που σκοπός της είναι η "ασφάλεια των πολιτών και το άνοιγμα του δρόμου για πολιτικό διάλογο" (Ελευθεροτυπία, 23 Μάρτη). Τα ίδια συμπεράσματα βγαίνουν και από τα στρατιωτικά γεγονότα και τις εκτιμήσεις των ειδικών. Σύμφωνα με την *Monde* της 27 Μάρτη ο "πολύ μικρός αριθμός τραυματιών δείχνει ότι δεν υπήρχαν άμεσες συγκρούσεις σε μάχες". Άλλα η ίδια η κυβέρνηση Γκεοργκίεφσκι με το στόμα του εκπροσώπου του Υπ. Αμυνας Τρενταφίλοφ παραδέχτηκε ότι "απέφυγε τις μάχες πρόσωπο με πρόσωπο" και τόνισε ότι όταν "βλέπουμε ομάδα εξτρεμιστών να διασχίζει τα σύνορα δεν κάνουμε τίποτα που να θέτει ζωές σε κίνδυνο". Ένας άλλος εκπρόσωπος του στρατού ο συνταγματάρχης Μπλαγκόγια Μαρκόφσκι εξήγησε ότι η επίθεση "δεν είχε στόχο να εξοντώσει τον UCK, αλλά να σπράξει τους τρομοκράτες έξω από το έδαφος της χώρας...", "ο στόχος μας δεν ήταν να τους συλλάβουμε" (*Monde*, 28 Μάρτη).

Είναι γνωστό ότι ένας πόλεμος τελειώνει με νίκη μόνο με την εξόντωση του εχθρού και την συνθηκολόγησή του. Όμως εδώ απλά "σπρώχηκε ο στρατός έξω από τα σύνορα", και τι βάρος έχει αυτό, όταν οι ίδιοι που "έσπρωξαν", ομολογούν ότι αυτά τα σύνορα δεν μπορούν να τα φυλάξουν και έχουν αναθέσει αυτό το ρόλο στην KFOR.

Είναι φανερό ότι ο μακεδονικός στρατός δεν έκανε καμμιά απόλυτη κυκλωτική κίνηση για να εξοντώσει στρατιωτικά σώματα ή να συλλάβει αιχμαλώτους σε μαζική κλίμακα. Άλλωστε αυτός ο ισχυρισμός "περί σπρωξίματος εκτός συνόρων" αντιστοιχεί θαυμάσια στο μύθο των ρωσόδολων στη Δημ. της Μακεδονίας ότι ο UCK έρχεται ολόκληρος από έξω και δεν έχει εσωτερικό έρεισμα. Αυτός ο μύθος βολεύει ταυτόχρονα το σχέδιο του "πολιτικού διαλόγου" με τα DPA – PDP και την προπαγανδιστική γραμμή ότι το Κόσσοβο, δηλαδή η KFOR, δηλαδή η Δύση είναι υπεύθυνη για την "εισβολή" του UCK στη Δημ. της Μακεδονίας.

Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΡΟΝΤΟΥ-ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Άλλα ας συνδεθούμε και πάλι με αυτό που θίξαμε παραπάνω ότι οι αληθινές προθέσεις της Ρωσίας εκφράζονται από την Ελλάδα του Σημίτη – Παπανδρέου ακριβώς επειδή αυτοί χρεώνουν αυτόματα τις πράξεις τους στη Δύση που τόσο βλακωδέστατα τους λατρεύει.

Τι έκαναν λοιπόν αυτοί οι προβοκάτορες πάνω στην αιχμή της κρίσης για να πιέσουν τον πολιτικό κόσμο της Δημ. της Μακεδονίας να μην επιμείνει σε μια καθαρή σύγκρουση με τους Αλβανούς ενόπλους πιέζοντας παράλληλα για διαπραγματεύσεις με τα αλβανικά κόμματα στο συνταγματικό;

'Εστειλαν τον Ρούντο και τον Μαλιά, ανθρώπους του Γ. Παπανδρέου να πιέσουν το Υπ. Εξωτερικών της χώρας σ' αυτή την κατεύθυνση. Ο Κερίμ, Υπ. Εξωτερικών, που πρέρχεται από την τούρκικη μειονότητα, δεν πρέπει να είναι άνθρωπος της Ρωσίας γιατί μια από τις πρώτες του αντιδράσεις στην κρίση ήταν να ταξιδέψει και να ζητήσει συμπαράσταση από την Τουρκία. Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι από την αρχή της κρίσης ο Κερίμ, αντίθετα από τον Γκιεοργκίεφσκι, δεν έχει χτυπήσει τη Δύση σαν υπεύθυνη για την κρίση.

Οι Ρόντος – Μαλιάς λοιπόν διέρρευσαν τις διαμελιστικές θέσεις του Γ. Παπανδρέ-

ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ "ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΕΟΥ" ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΑΝ ΣΕ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΣΤΑ ΣΚΟΠΙΑ

Οι εκπρόσωποι του "Ουράνιου Τόξου" πήραν την πρωτοβουλία πάνω στις θερμές μέρες της κρίσης να δώσουν συνέντευξη τύπου στα Σκόπια και να εκφράσουν τις θέσεις του κόμματός τους. Η ΟΑΚΚΕ χαιρετίζει αυτές τις θέσεις σαν έκφραση μιας πραγματικά δημοκρατικής, αντιμπεριαλιστικής και διεθνιστικής γραμμής. Η μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα προσφέρει με αυτές τις θέσεις στο μακεδονικό λαό και τον ελληνικό λαό το αντίστροφο παράδειγμα από εκείνο που ιστορικά έχουν αναλάβει να δίνουν οι εθνικές μειονότητες στα Βαλκάνια, δηλαδή το παράδειγμα του εθνικιστικού προμαχώνα που καιροσκοπεί κατά το πλέον επαίσχυντο ρόλο στα διεθνή ζητήματα. Τις δημοσιεύουμε παρακάτω όπως μας τις έστειλε το "Ουράνιο Τόξο":

«Το Ουράνιο Τόξο στις 26/3/01 έδωσε συνέντευξη τύπου στα Σκόπια, στη Δημοκρατία της Μακεδονίας σε σχέση με τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν και διαδραματίζονται στη γειτονική χώρα.

Το Ο.Τ. θεωρεί ότι είναι σήμερα ανεπίτρεπτο, μια μειονότητα ή τμήμα της, στο όνομα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να εφαρμόζει τρομοκρατικές μεθόδους και ένοπλη βία σε μια χώρα όπως η Δημοκρατία της Μακεδονίας όπου λειτουργεί η κοινοβουλευτική δημοκρατία και μέσα από τους θεσμούς της μπορεί να θέτει προβλήματα ή να διεκδικεί τα όποια δικαιώματα.

Γενικά σε ότι αφορά τις μειονότητες στην Δημ. της Μακεδονίας πρέπει να τονισθεί όχι μονό ότι δεν τίθεται σε αμφισβήτηση η εθνοπολιτισμική τους ταυτότητα αλλά σύμφωνα με τα διεθνή στάνταρ και τις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών για την προστασία των μειονοτήτων, η Δημ. Μακεδονίας παρά το γεγονός ότι υπάρχουν προβλήματα, όπως υπάρχουν βέβαια και αλλού, είναι πρότυπο πρόσημη για τα υπόλοιπα βαλκανικά κράτη.

Το Ο.Τ. έχει επανειλημμένα διακηρύξει πως οι μειονότητες πρέπει μέσα από την διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους να καθηγάζουν τον πλειονηματικό πληθυσμό ότι δεν έχουν αποσχίστηκες τάσεις ή θέσεις για αλλαγή συνόρων. Πολύ δε περισσότερο στα Βαλκάνια όπου η ιστορία μας κιληροδότησε ένα μωσαϊκό εθνοτήτων και πολιτισμών που συνυπάρχουν στους ίδιους γεωγραφικούς χώρους, εδώ και αιώνες.

Σκέψεις που οδηγούν σε εθνοκαθαριστικές διαδικασίες και βίαιες μετακινήσεις πληθυσμών.

Ειδικά για το ζήτημα της αλβανικής μειονότητας στην Δημ. της Μακεδονίας υπάρχει και εσωτερική (εντός της μειονότητας) διάσταση που έχει να την ανάγκη του εσωτερικού εκδημοκρατισμού της. Ποια είναι η θέση και ο ρόλος της Αλβανίδας γυναίκας για παράδειγμα μέσα στην Αλβανική μειονότητα;

Πιστεύουμε πως πρέπει στη Δημ. της Μακεδονίας να εκλείψει η παράλληλη συμβίωση ανάμεσα στους Αλβανούς της μειονότητας και τους άλλους πολίτες και να υπάρξει η ενεργή συμμετοχή όλων των πολιτών σε όλα τα κοινωνικοπολιτικά δρώμενα της χώρας.

Το πρόβλημα στα Βαλκάνια είναι οι βαλκανικοί μεγαλοϊδεατισμοί. Είναι χαρακτηριστική η υποκρισία των βαλκανικών ηγεσιών την τελευταία δεκαετία με αφορμή τα γεγονότα στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

Η Σερβία η οποία αναφέρεται στο Κόσοβο ως αναπόσπαστο τμήμα της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας και δικαιώμας υποστηρίζει την μη αλλαγή συνόρων, τα προηγούμενα χρόνια, πραγματοποίησε εθνοκαθαριστικές επιχειρήσε

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΣΤΑ ΣΑΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 9

ου με ένα πον – παρεγ, δηλαδή ένα μη επίσημο διπλωματικό έγγραφο. Αυτό το χαρτί υιοθετούσε ολάκερη την πλατφόρμα Τζαφέρι, και έφτανε ακόμα παραπέρα, μέχρι και την συγκρότηση “ισχυρών και αναβαθμισμένων τοπικών κυβερνήσεων”, δηλαδή μέχρι την καντονοποίηση που επιδιώκει ο UCK. Αυτό το χαρτί οι συντάκτες του το ονόμασαν πον – παρεγ Κερίμ για να προβοκάρουν τον Κερίμ και να τον εμφανίσουν σαν προωθητή τέτοιων λύσεων. Το χαρτί έφτασε στον μακεδονικό τύπο και ο Κερίμ που φαίνεται ότι έχει όντως υφεσιακές φιλοδοτικές αντιλήψεις στο αλβανικό βρέθηκε κάτω από τρομερά πυρά και άρχισε να απολογείται αγωνισθώς. Βέβαια πυρά δέχτηκε και ο Παπανδρέου από την μακεδονική αντιπολίτευση, ο οποίος αναγκάστηκε να εμφανίσει το χαρτί αυτό σαν “απλές σκέψεις των διπλωματών που το συνέταξαν” δίχως όμως να καταδικάσει το περιεχόμενό του. Η σχετική αρθρογραφία στον ελληνικό τύπο επιβεβαίωσε ότι η επίσημη γραμμή του ελληνικού Υπ. Εξ θέρησε στην στρατηγική του πον – παρεγ, αλλά στην πιο minimum εκδοχή του. Το ελληνικό δηλαδή Υπ. Εξ. δεν θέτει προς το παρόν ζήτημα καντονοποίησης, δηλαδή “τοπικών κυβερνήσεων”, ή ομοσπονδιοποίησης αλλά βάζει ζήτημα συνταγματικών αλλαγών στην κατεύθυνση Τζαφέρι.

Ο ρόλος λοιπόν του μνημόνιου Ρόντου – Μαλιά ήταν να προωθηθεί η ρώσικη γραμμή και να σπάσουν οι μακεδονικές αντιστάσεις, αλλά το πολιτικό βάρος να το χρεωθεί η Δύση την οποία υποτίθεται ότι εκφράζει το ελληνικό Υπ. Εξωτερικών.

Είναι λοιπόν αυτές οι καλύψεις αρκετές για να βρεθεί στο τέλειο απορύθμητο το Κρεμλίνο; Πρέπει να αποδείξει πρώτα κανείς ότι ο Σημίτης είναι ρωσόφιλος για να ξεσκεπάσει τη ρώσικη πολιτική στο Μακεδονικό;

Ασφαλώς όχι, αν και το να αποδείξει κανείς ότι ο Σημίτης είναι ρωσόφιλος, δεν είναι πολύ δύσκολο μετά τη συγκλονιστική δήλωσή του στη Στοκχόλμη ότι: “Η Συμμαχία της Ε.Ε με τη Ρωσία έχει στρατηγικό χαρακτήρα” (Βήμα, 25 Μάρτη) που διαστρέβλωνε προς το “ρωσικότερο” την πραγματικά κακή ευρωπαϊκή θέση για συνεργασία αλλά όχι “συμμαχία” με τη Ρωσία.

Όχι. Αν θέλει κανείς να “συλλάβει” τη Ρωσία θα πρέπει να την ψάχνει στον ΟΗΕ. Όταν η Ρωσία μιλάει για “θέσεις της διεθνούς Κοινότητας” αναφέρεται σχεδόν πάντα στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ στο οποίο χάρη στη συμμαχία της με την Κίνα και τελευταία συντήθεστατα με τη Γαλλία μπορεί να περνάει άνετα τη γραμμή της.

Ενώ παντού προβάλλεται ότι η πιο μεγάλη πίεση για διαπραγματεύσεις με τους Αλβανούς έρχεται από την Σύνοδο της Ε. Ενωσης στη Στοκχόλμη στις 24 του Μάρτη, κρύβεται ότι η πιο επίσημη πίεση σ' αυτήν την κατεύθυνση έρχεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ που εκτός από την ομόφωνη καταδίκη των Αλβανών “εξτρεμιστών” επίσης ομόφωνα (δηλαδή και η Ρωσία) ζητά “διάλογο με τα νόμιμα κόμματα των Αλβανών της ΠΓΔΜ”. Αυτή η απόφαση του ΟΗΕ (1345) πέρασε με μια “ασυνήθιστη ταχύτητα” (Ασσος. Πρες από τη Νέα Υόρκη) ακριβώς για να προλάβει η Ρωσία την αντίστοιχη ευρωπαϊκή απόφαση στις 24 του Μάρτη.

Τίποτα λοιπόν δεν μένει κρυφό για πολύ κάτω από τον ήλιο. Και όσο τα πράγματα θα εξελίσσονται τόσο περισσότερο θα έρχεται στην επιφάνεια το κρυμμένο.

Η αληθινή πάντως δυσκολία με τη ρώσι-

κη πολιτική θα μένει ως το τέλος η ικανότητά της να διεισδύει στη σκηνή παίζοντας με πολλούς ρόλους.

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΡΟΛΩΝ ΓΚΕΟΡΓΚΙΕΦΣΚΙ - ΤΡΑΪΚΟΦΣΚΙ

Ειδικά το δίδυμο Γκιεργκίεφσκι – Τραϊκόφσκι θα μπορεί να καλύπτεται πίσω από τον καταμερισμό Γκιεργκίεφσκι για την προσέγγιση με Αλβανούς, Τραϊκόφσκι για τον “πατριωτικό” ρόλο.

Αυτό φάνηκε και στην περίπτωση του διαλόγου με τα DPA – PDP. Αρχικά ο Γκιεργκίεφσκι είχε την αντιδημοφιλή στους Μακεδόνες θέση “διάλογος μέσα στη Βουλή”, δηλαδή ισότιμη συμμετοχή και των δύο αλβανικών κομμάτων σε γενικευμένες συζητήσεις ανάμεσα σε όλα τα κόμματα. Απέναντι του ο Τραϊκόφσκι αντιπαρέθεσε την τάχα πιο σκληρή θέση: διάλογος υπό τον άμεσο έλεγχο του Προέδρου δηλαδή του ίδιου. Αυτός ήταν ουσιαστικά ένας πόλεμος για τα μάτια που έκρυψε την βαθύτερη συμφωνία αρχής Γκιεργκίεφσκι – Τραϊκόφσκι για διαπραγματεύσεις με τους Αλβανούς πάνω σε συνταγματικά ζητήματα.

Αυτή τη θέση, σε κάπως πιο ενδιάμεση εκδοχή, στηρίζει ο Σολάνα που πρότεινε τη δημιουργία μιας επιτροπής αποτελουμένης από “εκπροσώπους της κυβέρνησης και νομίμων εκπροσώπων των Αλβανών”. Επίσης τον Τραϊκόφσκι στήριξε και ο Ρόμπερτσον.

Ο Τραϊκόφσκι έδωσε τελικά μια πλατφόρμα διαλόγου (Ελευθεροτυπία, 4 Απρίλη) στους πολιτικούς αρχηγούς, δηλαδή τη βάση για κάθε λογίς διεκδικήσεις των Αλβανικών κομμάτων ως προς τους συμμέτοχους στο διάλογο. (Το PDP έφτασε να ζητήσει και την συμμετοχή του UCK στις διαπραγματεύσεις). Στη συνέχεια κλιμάκωσε και το DPA τις διεκδικήσεις του και άρχισε τις απειλές για νέο αντάρτικο. Μπορεί κανείς από δω και μπροστα να περιμένει το ίδιο μοτίβο σε χιλιες παραλλαγές: το DPA και το PDP θα απειλούν με την αναβίωση του UCK ή και θα τον αναβιώνουν απαιτώντας υποχωρήσεις των εθνικά Μακεδόνων, οι Γκιεργκίεφσκι – Παπανδρέου θα παίζουν το “φιλοαλβανικό” ενδοτικό παιχνίδι, η Ρωσία και ο Τραϊκόφσκι το σκληρό “ορθόδοξο”. Έτσι όλοι θα είναι καλά μαντρωμένοι από τις διάφορες μεταμορφώσεις του Κρεμλίνου. Δηλαδή από τους “ενδοτικούς” οι Αλβανοί και από τους “σκληρούς” οι εθνικά Μακεδόνες. Όσο για τους Δυτικούς και οι Αλβανοί και οι Μακεδόνες θα διαδηλώνουν εναντίον τους γιατί θα νιώθουν προδομένοι. Οι μεν Αλβανοί γιατί άλλα περίμεναν από τους σωτήρες τους στο Κόσσοβο, οι δε Μακεδόνες άλλα από εκείνους στους οποίους παρέδωσαν τη χώρα τους σαν βάση για την κατακρήμνιση του Μιλόσεβιτς και για την απόσχιση του Κόσσοβου από τη Σερβία.

Βέβαια πάντα θα υπάρχουν οι αντιστάσεις των προοδευτικών τμημάτων της μακεδονικής άρχουσας τάξης και του λαού. Ήδη ο Τσερβενκόφσκι αρνείται να δεχτεί οικουμενική κυβέρνηση με προεδρία Γκιεργκίεφσκι και ο Γκλιγκόροφ καταγγέλλει τα βρώμικα παιχνίδια με τα αλβανικά κόμματα.

Το μεγάλο ζήτημα είναι ποιος θα μπορέσει να συλλάβει και να αντιμετωπίσει τον ψευτοπατριώτη Τραϊκόφσκι. Στο βάθος το πρόβλημα είναι ποιος θα τολμήσει να υψώσει μια πολιτική δημοκρατικών και φιλειρηνικών αρχών απέναντι στην πανσλαβική και ορθόδοξη τανάλια της ρώσικης διπλωματίας. Οι άνθρωποι όπως και τα έθνη στις δυσκολίες δείχνουν τον αληθινό χαρακτήρα τους, την ικανότητα τους για μεγαλείο αλλά και αχρειότητα.

Τα εκτρώματα του ΣΥΝ

Όταν ο Κωνσταντόπουλος είχε πάει στη Ρωσία πριν τρία περίπου χρόνια προσκαλεσμένος του εθνικοκομινιστή Ζιουγκάνοφ εκείνος είχε αναφωνήσει με θαυμασμό για την “ανακάλυψη” ενός τόσο σπουδαίου φίλου του. Όσο και να κρύβεται ο Συνασπισμός σαν “δημοκρατικό κόμμα” απέναντι στο μιστού στους δημοκράτες πολιτικό πραγματείο της Ρωσίας που είναι το ψευτοΚΚΕ δεν μπορεί να το πετύχει εντελώς. Στην ημερίδα που διοργάνωσε ο ΣΥΝ στο Ζάππειο με θέμα “οι εξελίξεις στα Βαλκάνια και η ελληνική εξωτερική πολιτική” την 1η Μάρτη όλες οι προτάσεις του συμπυκνώνονταν στο “έξω το ΝΑΤΟ απ' τα Βαλκάνια”, διάλυση του, συνεργασία μιας αντιαμερικανικής Ευρώπης με τους Βαλκανιούς και οι γνωστές διαπεριφερειακές επιτροπές ασφάλειας.

Το πραγματικό περιεχόμενο αυτών των προτάσεων το “έβγαλε” ο πατενταρισμένος κνίτης Πάνος Τριγάζης, μέλος της κεντρικής πολιτικής επιτροπής του ΣΥΝ και υπεύθυνος διεθνών σχέσεων (θέση που είχε και σαν στέλεχος του ψευτοΚΚΕ) που συνοδεύει πάντα τον Κωνσταντόπουλο στο εξωτερικό. Αυτός “επέμεινε ότι στα

Βαλκάνια υπάρχουν παραδοσιακοί δεσμοί της Ρωσίας που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη” (Αυγή, 2 Μάρτη).

Ήταν τρεις γραμμές κάπου στο τέλος μιας σελίδας της Αυγής για την ημερίδα. Την άλλη μέρα ο Ριζοσπάστης σε άρθρο “κριτικής” στον ΣΥΝ έλεγε ότι αιθωνέται την Ευρώπη σαν θύμα των Αμερικάνων για τους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ αλλά δεν ανέφερε λέξη για τον Τριγάζη. Στις 23 Μάρτη η Αυγή γράφει για την συνέντευξη του Κωνσταντόπουλου στο ραδιόφωνο του Αντένα . Εκεί, ανάμεσα στ'

άλλα, αυτός είπε ότι η κυβέρνηση θα έπρεπε να θέσει αίτημα για έκτακτη σύνοδο κορυφής της Ευρ. Ένωσης με μοναδικό θέμα την διαμόρφωση κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής περιφερειακής ασφάλειας στα Βαλκάνια . Πώς την εννοεί; **“Οι ενδοευρωπαϊκοί ανταγωνισμοί δεν επιτρέπουν στην Ε.**

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΛΗ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24

συνέχεια από τη σελ. 6

Αντίστοιχο φαινόμενο μίσους παρατηρήθηκε και με τους εργάτες Λουδιστές που έσπαγαν τις μηχανές επειδή τις θεωρούσαν πηγές της ονεργίας. Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στην οποία όταν γίνεται δενδροφύτευση από το καθεστώς αυτή παίρνει αυτόματα φασιστικό περιεχόμενο στη μέση κοινωνική συνείδηση. Κανείς δεν θέλει να συγχωρήσει και να νομιμοποιήσει στη συνείδησή του την αντεθνική πολιτική που απέκλεισε το έθνος όχι από τη γη κεφάλαιο αλλά από τη χρήση της γης.

Οι επιπτώσεις αυτής της πολιτικής ήταν η γη από συναγωνιζόμενος όρος παραγωγής που είναι στις ελεύθερες οικονομίες να μετατραπεί σε ανταγωνιστικό όρο.

Η ασφυκτική έλλειψη γης σήμερα, οφείλεται στην αρπακτικότητα των γαιοκτητών που κρατούσαν τη γη για τον εαυτό τους, και στην πλήρη αδιαφορία τους να έχουν μια πολιτική για το ρόλο της γης σαν κεφάλαιο που να υπηρετεί τις ανάγκες του παραγωγικού κεφαλαίου και τις ανάγκες του λαού για κατοικία. Αποτέλεσμα αυτής της γαιοκτητικής πολιτικής εκτός από το μπλοκάρισμα της ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων είναι και η τεράστια καταστροφή του περιβάλλοντος, εξαιτίας της υπανάπτυξης. Η χωροταξία των πόλεων και των οικισμών και η πολιτική για τις αξίες χρήσης (φλοιοίς της γης και ότι συμπεριλαμβάνεται πάνω σ' αυτόν) είναι το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής.

Η σημερινή νομοθεσία που την εφαρμογή της έχει αναλάβει το Ε' τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας στην πράξη απαγορεύει τον οποιοδήποτε αποχαρακτηρισμό των δασικών εκτάσεων και των δασών ακόμα και αυτών που έχουν καταστραφεί από φυσικές αιτίες και που δεν προβλέπεται η αναγέννησή τους.

Η πρόταση Βενιζέλου είναι η προσπάθεια του παραγωγικού κεφαλαίου να θεμελιώσει τη δυνατότητα απαλλαγής του από τη σημερινή νομοθεσία που εμποδίζει την ανάπτυξη του αφού τον στερεί ένα θεμελιώδη όρο της παραγωγής, δηλ. τη γη. Με τη νομοθεσία που υπάρχει είναι αδύνατη η αύξηση του κοινωνικού προϊόντος με την αύξηση της αγροτικής και της βιομηχανικής παραγωγής. Είναι αδύνατο να εγκαταλείφθει η υπάρχουσα χωροταξία αυτός ο ειδικός κατακερματισμός του χώρου που έχει σαν στόχο την υπηρέτηση της συγκεκριμένης παραγωγής και της ίδιας της ζωής.

Η χωροταξία και η πολιτική που αφορά στη διαχείριση των αξιών χρήσης ενός έθνους αντανακλά τις παραγωγικές σχέσεις. Ετοιμασία συμβαίνει και στη χώρα μας. Το χάλι των πόλεων και των χωριών, η μικροϊδιοκτησία στη γεωργική γη, οι άθλιες λαϊκές συνοικίες, το συγκοινωνιακό δίκτυο, το ίδιο το ιδιοκτησιακό καθεστώς αντανακλούν τον εμπορευματικό χαρακτήρα του Ελληνικού κεφαλαίου και απεικονίζουν ανάγλυφα τη ληστρική γαιοκτησία.

Το επιχείρημά τους εναντίον της απελευθέρωσης γης είναι η διατήρηση του περιβάλλοντος ώστε έτσι να εξασφαλιστεί “υψηλή ποιότητα ζωής”. Ούτε λέξη για την οικονομία. Περιβάλλον και οικονομία είναι η ενότητα που διχοτομεί ο σοσιαλφασισμός και η οικολογία. Απαιτούν ένα περιβάλλον καθαρό από τις οικονομικές δραστηριότητες, χωρίς να ασχολούνται μ' αυτές, πράγμα που σημαίνει ότι το μόνο που επιδιώκουν είναι η διατήρηση του σημερινού οικονομικού αντι-αναπτυξιακού καθεστώτος που καταστρέφει το περιβάλλον πολύ περισσότερο από ότι μια αναπτυγμένη οικο-

νομία.

Η σύγχρονη τεχνολογία είναι πολύ λιγότερο ρυπογόνος από την παλιά. Αυτή είναι η άποψη της επιστήμης. Έτσι επικαλούνται με τη γνωστή ασπόνδυλη ευαισθησία τους, ασπόνδυλη γιατί δεν έχει κοινωνικά χαρακτηριστικά, την ποιότητα ζωής που εξασφαλίζει η ανέγγιχτη φύση σε αντιπαράθεση με άσους επιμένουν να μιλούν για βιώσιμη ανάπτυξη. Για μια ανάπτυξη που εξασφαλίζει και την αύξηση του κοινωνικού προϊόντος και τη διατήρηση του περιβάλλοντος. Σαν ψευτο-αριστεροί υπονοούν, γιατί δεν τολμούν να το διατυπώσουν ανοιχτά, ότι ο καπιταλισμός καταστρέφει το περιβάλλον εξαιτίας του κίνητρου του κέρδους. Όμως ποτέ δεν τοποθετούνται άμεσα στο γεγονός ότι το μόνο κοινωνικό σύστημα που έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί αξίες χρήσης και όχι εμπορεύματα είναι το σοσιαλιστικό.

Αντίθετα εκθέτουν αυτή τη δυνατότητα του σοσιαλισμού επικαλούμενοι τις περιβαλλοντικές καταστροφές της παραγωγής στις σοσιαλιστικές χώρες τότε δηλαδή που η ανθρωπότητα δεν αντιμετώπιζε το πρόβλημα της εξάντλησης των φυσικών πόρων και της ρύπανσης ολόκληρου του πλανήτη. Η ανέγγιχτη φύση από τα “βρωμερά” απόβλητα του καπιταλισμού, γιατί αυτό υπονοούν όταν αναφέρονται στη ρύπανση, -και έτσι αποκτά η θέση τους το χαρακτήρα μιας ψευτοπροδευτικής θέσης αφού εμφανίζονται να αμφισβητούν έμμεσα το σύστημα- είναι ένα οικολογικό άλλοθι με απόλυτα φυσιοκρατικό χαρακτήρα. Αγνοεί σκόπιμα την κοινωνία σαν ένα οργανωμένο σύνολο στη βάση ενός κοινωνικού συστήματος παραγωγής ιστορικά διαμορφωμένου, αντικαθιστά τις κοινωνικές σχέσεις, δηλαδή τις παραγωγικές σχέσεις, με τις σχέσεις που θα αποκτήσουν από τις προσπάθειες προστασίας της φύσης και στη συνέχεια επικαλείται το καλό του κοινωνικού συνόλου αφού προηγουμένως έχει φροντίσει να το υποβαθμίσει σ' ένα άθροισμα ασύνδετων κοινωνικά ατόμων, και για το οποίο σύνολο επιφυλάσσει δίθεν καλύτερους όρους διατήρησης της φύσης και κατά συνέπεια καλύτερη ποιότητα ζωής που κατ' ευφημισμό ονομάζει κοινωνική. Και έτσι απευθυνόμενοι στα κέφια της κάθη αποκινητητας παρακάμπτονταν το πραγματικό κοινωνικό ζήτημα της έλλειψης γης και της διαφοροποιημένου ρόλου της σήμερα στην παραγωγική διαδικασία και ταυτόχρονα συγκαλύπτονταν το βαθιά αντιπαραγωγικό χαρακτήρα της κάθε μορφής γαιοπροσόδου που αποτελεί την εσωτερική ταξική βάση της ρώσικης πολιτικής στη χώρα.

Αυτή η αντίληψη συνιστά κατά την άποψή μας την ιδεολογία των φυσιοκρατών που ο σοσιαλφασισμός ενστερνίζεται αναπαράγει γεννάει και προωθεί. Πρόκειται για τη “λογική ερμηνεία” που προσφέρει.

Η πολιτική πραγματικότητα όμως είναι ξεκάθαρη. Το γενικευμένο σαμποτάζ της οικονομίας με την καταστροφή της βιομηχανίας, της γεωργικής παραγωγής, της επιστημονικής έρευνας και της εκπαίδευσης έχει συμπληρωθεί με το να φέρνουν σε πλήρη ρήξη πια τη γη-κεφάλαιο προς τους άλλους όρους της παραγωγής. Η πολιτική αυτή αυξάνει τις σχετικές τιμές σ' ένα παγκόσμιο περιβάλλον στο οποίο οι σχετικές τιμές της γης συνεχώς πέφτουν. Έτσι δημιουργούν μια νησίδα ακριβής γης σε σχέση με τους άλλους όρους της παραγωγής μέσα στην Ευρώπη παρεμποδίζοντας και με αυτόν τον τρόπο την πραγματική σύγκλιση της οικονομίας με την ευρωπαϊκή. Η αξία της γης μεταβάλλεται παγκόσμια εξαιτίας των νέων μεθόδων παραγωγής στη γεωρ-

γία, στη βιομηχανία και στον κλάδο των υπηρεσιών και της κατοικίας. Η αύξηση της αγροτικής παραγωγής εξαιτίας της πράσινης επανάστασης είναι παράγοντας πτώσης των τιμών της αγροτικής γης. Η σύγχρονη τεχνολογία αξιοποιείται σε πολύ μικρότερα κομμάτια γης και εξαιτίας της κινητικότητάς του το κεφάλαιο μπορεί να επενδύεται σε περιοχές που η γη είναι φθηνότερη. Η πληροφορική εκτός των άλλων μειώνει τις απαιτήσεις σε γη των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών. Οι μικρότερες ποσότητες πρώτης ύλης που χρησιμοποιεί η νέα τεχνολογία μειώνει τις τιμές των ορυχείων και γενικά της γης. Η αύξηση του αριθμού των αεροπορικών διαδρομών και η ανάπτυξη της αεροναυπηγικής είναι ένας άλλος παράγοντας μείωσης της αξίας της γης που δρα σε παγκόσμια κλίμακα. Η κατάρρευση των τιμών των ακινήτων στο Τόκιο που οδήγησε στη μείωση των τιμών κατά το ένα τρίτο είναι ένα παράδειγμα. Οι νέες παγκόσμιες οικονομικές συνθήκες επιβάλλουν τη γενική τάση της πτώσης των τιμών. Η γη-κεφάλαιο υφίσταται μια διαφοροποίηση στην αξία χρήσης της και στην ανταλλακτική της αξία παγκόσμια. Οι παράγοντες που διαμορφώνουν την αξία της γης παγκόσμια δρουν και στην ελληνική οικονομία κύρια μέσω της οικονομίας της Ευρώπης. Η σχετική σταθερότητα των συναλλαγματικών ισοτιμών, που επιβάλλει με τη βία το φιλορώσικο καθεστώς στο παραγωγικό κεφάλαιο είναι ένας άλλος καθοριστικός παράγοντας. Η ακρίβεια της γης στην Ελλάδα και η πτώση των τιμών παγκόσμια είναι ένα κριτήριο για να εκτιμήσει κανείς την απόκλιση της οικονομίας από τις προηγμένες καπιταλιστικές χώρες και τη σύγκλησή της στο ασιατικό - ρώσικο μοντέλο.

Αυτά τα μειωμένα επιτόκια θα κρατηθούν σταθερά για τους λόγους που αναφέραμε οπότε έχουμε ένα μόνιμο σημαντικό παράγοντα που δρα στη διαμόρφωση υψηλών τιμών γης. Η μικρή προσφορά αγροτικών προϊόντων και η σταθερή μη αναπτυσσόμενη οργανική σύνθεση του επενδυμένου κεφαλαίου στη γεωργία εξαιτίας της αντιαναπτυξιακής πολιτικής των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και του μόνιμου σαμποτάζ των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ, είναι παράγοντες που λειτουργούν προς την κατεύθυνση της αύξησης των τιμών.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24

συνέχεια από τη σελ. 11

λάβει μαζί τους την εξουσία. Με αυτό τον τρόπο σπάει η ιστορική συνέχεια στη μέση συνείδηση. Το μοίρασμα της γης έχει γίνει εδώ και χρόνια και επομένως ο γαιοπρόσδος δεν παρουσιάζει πια μεγάλο ενδιαφέρον σαν αντικείμενο ληστείας. Όμως η γη, επειδή είναι ένας κοινός αξετέραστος όρος παραγωγής σ' όλους τους κλάδους, επηρεάζει συνολικά την οικονομία και γι' αυτό το λόγο η διαχείρισή της έχει ανατεθεί στον πιο έμπιστο της ρώσικης πολιτικής, το Λαλιώτη. Αυτή είναι και η ερμηνεία του γεγονότος γιατί δεν αλλάζει ο υπουργός ΠΕΧΧΩΔΕ εδώ και οχτώ χρόνια. Σήμερα που έχει ολοκληρωθεί το μοίρασμα της γης το ενδιαφέρον στρέφεται στο επενδυμένο κεφάλαιο στη γη.

Ο Λαλιώτης δεν διαχειρίζεται τη γη με οικονομικούς όρους. Η διαχείρισή του δεν αφορά τη γη σαν ανταγωνιζόμενο όρο προς τους άλλους όρους της παραγωγής. Δηλαδή δεν κάνει μια οικονομική και κοινωνική πολιτική για τις ανάγκες του παραγωγικού κεφαλαίου και τις λαϊκές στοιχειώδεις ανάγκες σε γη με μια πολιτική ταυτόχρονης διατήρησης του περιβάλλοντος.

Περιβάλλον και οικονομία είναι δύο συγκρουόμενοι αλληλοαποκλειόμενοι πόλοι για το καθεστώς. Η προτεραιότητα δίνεται στο περιβάλλον. Απαραίτητος όρος για την αποδοχή της από την κοινωνία, είναι να την πείσουν ότι ο αναγκαίος φυσικός όρος ύπαρξης της ζωής, το περιβάλλον, κινδυνεύει να καταστραφεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε η ζωή θα είναι αδύνατη, και έτσι οι ανθρώπινες κοινωνίες ανεξάρτητα από κοινωνικό σύστημα θα αφανιστούν. Για το σκοπό αυτό, επιστρατεύουν τον οικολογικό μεσαίωνα, και όλους τους σοφούς της αστικής τάξης, όπως π.χ. τον Γραμματικάκη και την εκκλησία, ξεθάβουν τα πιο αντεπιστημονικά κηρύγματα όπως του Μάλθους, και ξοδεύουν τεράστια ποσά στα Μ.Μ.Ε και επίσης τις χρηματοδότησες της Ευρώπης που προορίζονται για την προστασία της φύσης, για να κατασκεύσουν την απειλή του συνολικού αφανισμού της ζωής από τον πλανήτη.

Η πιο αγαπημένη τους εκδοχή είναι η πλήρης αυτόματη καταστροφή, αυτή που συμβαίνει σε χρόνο ελάχιστο ώστε μέσα στο σχεδόν μηδενισμένο χρόνο της καταστροφής να μην έχει καμιά θέση η επιστημονική γνώση της εξέλιξης της φύσης και της κοινωνίας. Οι ευθύνες των επιστημόνων περιβαλλοντολόγων είναι μεγάλες. Αυτοί οφείλουν να βάλουν την επιστήμη τους στην

υπηρεσία της ζωής ενάντια στο φαιοκόκκινο καθεστώς. Εθνικισμός, θρησκεία, ψευτοεπιστήμη, δοξασίες, προλήψεις, αμφισβήτηση του ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, και ό,τι πιο αντιδραστικό ιδεολογικά στοιχείο αυτά αποτελούν την πρώτη ύλη που προσπαθεί να γονιμοποιήσει το καθεστώς με στόχο να κατασκευάσει μια μέση κοινωνική αντίληψη εχθρική στην ίδια της οικονομικής ανάπτυξης και της ταυτόχρονης βελτίωσης του περιβάλλοντος, ίδια που η ίδια η προσδευτική αστική επιστήμη δεν αρνείται πια. Η ρύπανση κατά τους οικολόγους και το καθεστώς οφείλεται στη βιομηχανία. Η βιομηχανία είναι ο μεγαλύτερος εχθρός τους, δεν χωράει πουθενά στο μοντέλο της οικονομίας. Σαν παράδειγμα αναφέρουμε το Π.Δ. 84/84 που δεν επιτρέπει την επέκταση των βιομηχανιών. Η χώρα όμως παρουσιάζει τη μικρότερη βιομηχανική ρύπανση σ' όλη την Ευρώπη αφού δεν έχει αναπτυγμένη βιομηχανία. Επίσης οι θάλασσές της είναι οι καθαρότερες της Ευρώπης.

Τα πραγματικά περιβαλλοντικά προβλήματα τα αγνοούν. Αγνοούν τη φτώχεια που είναι σημαντικός παράγοντας υποβάθμισης του περιβάλλοντος, που έδιωξε τους κατοίκους από την ύπαιθρο και μετά ακολούθησε η καταστροφή. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις υπέστησαν μεγάλες καταστροφές απ' αυτή την εγκατάλειψη. Η μετανάστευση ρήμαξε πολλές αγροτικές περιοχές. Ο κατακερματισμός της αγροτικής γης είναι αρνητικός όρος για την οικονομική ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος. Εθνικό Κτηματολόγιο δεν υπάρχει και η Ευρώπη ζητάει πίσω 84 δις δραχμές, τα λεφτά της χρηματοδότησης του Εθνικού Κτηματολογίου που ο Λαλιώτης και το καθεστώς στάθηκαν ανίκανοι να κάνουν με τους προηγμένους όρους παραγωγής της Ε.Ε. Τα δάση με τις φωτιές των βοσκών και των τελευταίων χρόνων έχουν καταστραφεί σε μεγάλο βαθμό. Η ερήμωση και η ερημοποίηση, η μείωση δηλ. της γονιμότητας της γης σε αποδεκτό οικονομικό επίπεδο, έχει απλωθεί σ' όλη τη χώρα, στα βουνά, στις ημιορεινές περιοχές αλλά και σε πεδινές. Η χωροταξία που προέκυψε εξαιτίας της παλιάς ληστρικής διαχείρισης των αξιών χρήσης συνεχίζεται με όλα τα ιδεολογικά της χαρακτηριστικά από τον Λαλιώτη. Οι πόλεις δεν έχουν καν σχέδια επέκτασης.

'Όταν το καθεστώς δίνει έμφαση στο θαλάσσιο περιβάλλον σηματοδοτεί στο βάθος το πολιτικό του ενδιαφέρον για την υπηρέτηση της ρώσικης πολιτικής στο Αιγαίο και στις ανειλικρινείς σχέσεις του με την Τουρκία.

Η Ρωσία δένει τα Βαλκάνια

συνέχεια από τη σελ. 14

κέτο" των μετοχών που της επιτρέπει να καθορίζει τις αποφάσεις. Από την άλλη πλευρά ο κ. Βιάχιρεφ για να διασώσει τη θέση του έχει επιδοθεί σε έναν αγώνα αγοράς μετοχών της Gaz-Prom ώστε να παρουσιαστεί και αυτός με κάποια ισχύ στη γενική συνέλευση της εταιρείας.

LUKOIL Ο πετρελαϊκός γίγαντας

Η Gaz-Prom είναι η μεγαλύτερη στον κόσμο εταιρεία φυσικού αερίου. Οταν εξετάστηκε το ενδεχόμενο εισόδου της στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης, η ίδια απορρίφθηκε διότι η καταμέτρηση των περιουσιακών της στοιχείων την έκανε να έχει τόση αξία όση όλες οι άλλες εισιτηγμένες

ΟΡΓΙΟ ΚΟΚΚΑΛΗ ΣΤΟΝ ΟΤΕ

Συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό η ολοκληρωτική παράδοση του ΟΤΕ στον πράκτορα της KGB Κόκκαλη. Αστρονομικά ποσά που αφορούν προμήθειες του κατεξοχήν κερδοφόρου οργανισμού δίνονται σε αυτόν, θρέφοντας έτσι τα πλοκάμια του ρωσόδουλου κεφαλαίου με τα οποία αυτό αγκαλιάζει θανάσιμα τη χώρα οδηγώντας την στην πείνα και το φασισμό. Όπως θα θυμούνται οι αναγνώστες μας στις προγραμματικές συμφωνίες του 1997 σε σύνολο προϋπολογισμού 480 δις είχαν δοθεί χωρίς να προηγηθεί διαγωνισμός για προμήθεια υλικών για χρονική διάρκεια πέντε χρόνων στην μεν Ιντρακόμ 222,7 δις δρχ, στη Ζήμενς 158 δις δρχ. και 100 περίπου δις δρχ σε άλλες μικρότερες εταιρίες. Όμως, ο συνολικές παραγγελίες από τη συγκεκριμένη εταιρεία είχαν φτάσει τα 275,9 δις δρχ από τον Οκτώβριο του 2000 (πρώτη επέκταση). Η προσφορά στην Ζήμενς έγινε μόνο και μόνο για να ρίξουν στάχτη οι ρωσόδουλοι στα μάτια της Ευρώπης, ότι δεν τα δίνουν όλα στον Κόκκαλη, αλλά και στη Γερμανία, με την οποία άλλωστε υπάρχει πολιτική συμφωνία για να μην ανοίξουν τα αρχεία της Στάζι σε ότι αφορά το παρελθόν του πράκτορα της Κόκκαλη. Στο βάθος πρόκειται για δωροδοκία των ρώσων στην Ευρώπη.

Δηλαδή σε λιγότερο από τρία χρόνια, όχι μόνο είχε εξαντληθεί ο προϋπολογισμός της πενταετίας, αλλά είχε ξεπερασθεί κατά 24% περίπου. Αντίστοιχη τακτική ακολούθησε ο ΟΤΕ και για τη Ζήμενς που είχε αρχικό προϋπολογισμό 158 δις. Απεδείχθη όμως ότι οι προγραμματικές συμφωνίες είχαν καταρτισθεί με τέτοιο τρόπο, ο οποίος να εξασφαλίζει πρώτα τις προμηθεύτριες εταιρείες και να τους δίνει το δικαίωμα να απαιτούν επαύξηση των υλικών και δευτερεύοντας ή καθόλου τον ΟΤΕ. Σημείο-κλειδί για την επαύξηση του τιμήματος απεδείχθη το άρθρο 3 των προγραμματικών συμφωνιών στο οποίο αναφέρεται ότι: "Το συνολικό τίμημα είναι προϋπολογιζόμενο. Το τελικό τίμημα θα διαμορφωθεί από τα τιμήματα των εκτελεστών παραγγελιών στο ύψος που θα καλύπτει τις ανάγκες και απαιτήσεις του ΟΤΕ κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας" (Ελευθεροτυπία, 19-3). Δηλαδή, όπως υποστηρίζουν και οι προμηθευτές, με πρώτο και καλύτερο τον Κόκκαλη βέβαια, οι συμφωνίες δεν είναι δεσμευτικές ως προς το προϋπολογισμό αλλά ως προς τη διάρκεια ισχύος. **Εφόσον δηλαδή η συμφωνία διαρκεί πέντε χρόνια, ο ΟΤΕ δεν μπορεί να ξεφύγει από τους προμηθευτές του για όλο αυτό το χρονικό διάστημα, ανεξάρτητα του αν έχει εξαντλήσει τον προϋπολογισμό.** Να θυμίσουμε ότι πέρυσι το φθινόπωρο και όταν έγινε μια πρώτη αναφορά για προμήθεια υλικών μέσω διαγωνισμού, ο Κόκκαλης "έστειλε επιστολή προς τη διοίκηση του ΟΤΕ και σε οργισμένο ύφος απειλούσε ακόμη και με προσφυγή σε ένδικα μέσα, διότι η Ιντρακόμ είχε πραγματοποίησε επενδύσεις και προσλήψεις με ορίζοντα πενταετίας" (στο ίδιο).

Αν είναι δυνατόν δηλαδή να γίνει ανοιχτός διαγωνισμός για προμήθειες και να μην δοθούν σε αυτόν με απευθείας αναθέσεις! Φαίνεται ότι οι υπάλληλοι του ΟΤΕ, και κάτω από την πίεση των σκανδάλων που έβγαιναν στη φόρα, ξέχασαν(;) προς στιγμήν ποιος είναι πραγματικά το αφεντικό. Αμέσως όμως τα πράγματα μπήκαν στη θέση τους, αφού: "ακολούθησε η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΤΕ για επ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΤΕΙ

Μια από τις πολιτικές αναβάθμισης της τεχνολογικής εκπαίδευσης που εφαρμόζει η ΕΕ είναι και η ανωτατοποίηση των ανώτερων τεχνολογικών ιδρυμάτων που αντίστοιχα τους είναι τα ΤΕΙ. Για να μην πληρώνει πρόστιμο η κυβέρνηση, και μόνο γι' αυτό το λόγο, αλλάζει το νομικό πλαίσιο και εμφανίζει τυπικά τα ΤΕΙ ανωτατοποιημένα στην Ευρώπη. Όπως είναι γνωστό δεν υπήρξε ποτέ καμία κυβερνητική προσπάθεια πραγματικής ανωτατοποίησης των ΤΕΙ ούτε καν σε επίπεδο εξαγγελιών, καμία δηλαδή προσπάθεια αναβάθμισης του περιεχομένου των σπουδών και των υποδομών παρά το γεγονός ότι η Ευρώπη πλήρωνε γι' αυτή την ανωτατοποίηση. Αντίθετα εμπόδιζαν και εμποδίζουν το προσωπικό των ΤΕΙ να απορροφά τα κοινοτικά κονδύλια που αφορούν τις υποδομές ή την πραγματοποίηση επιστημονικών προγραμμάτων που είναι απαραίτητος όρος για την πραγματική ανωτατοποίηση. Ταυτόχρονα φρόντιζαν να μην δημιουργήσουν τις συνθήκες εκείνες που είναι απαραίτητες για τη συμπλήρωση των σπουδών ορισμένων μελών του διδακτικού προσωπικού των ΤΕΙ ώστε να ανταποκρίνονται στην επερχόμενη υποχρεωτική ανωτατοποίηση. Έτσι όχι μόνο δεν έκανε καμία προσπάθεια η κυβέρνηση για την πραγματική ανωτατοποίηση αλλά σαμπόταρε και υπονόμευε την ασυντόνιστη προσπάθεια του προσωπικού να εκμεταλλευτεί την βοήθεια της ΕΕ για την άνοδο του επιπέδου των σχολών. Παρά και ενάντια όμως στο σαμποτάζ το επίπεδο των ΤΕΙ έχει ανέβει, και αυτό επιβεβαιώνει για άλλη μια φορά την δύναμη και τη διάθεση της κοινωνίας για πρόδοι και ανάπτυξη. Το προσωπικό των ΤΕΙ χωρίς κεντρική πολιτική, με τις τρικλοποδιές της κυβέρνησης, αντιμέτωπο στον πόλεμο του ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ, σε κατάσταση μισοπαρανομίας, μέσα σε ένα κλίμα κοινωνικής απαίτησης για πρόδοι, κατόρθωσε τα τελευταία χρόνια να ανυψώσει και το επιστημονικό επίπεδο των ΤΕΙ αλλά και να αναπτύξει τις υποδομές με τη βοήθεια της Ευρώπης. Τα ΤΕΙ ανταγωνίζονται πια τα πανεπιστήμια στη διεκδίκηση προγραμμάτων και καλύπτουν δεκάδες αντικείμενα της τεχνολογίας και της επιστήμης που είναι ανύπαρκτα στα ΑΕΙ εξαιτίας της καθυστέρησής τους. Λογικό είναι οι απόφοιτοι των ΤΕΙ να έχουν καλύψει θέσεις στην παραγωγή που οι πτυχιούχοι των πανεπιστημάτων δεν μπορούν καν να διεκδικήσουν και να ανταγωνίζονται σε άλλες θέσεις τους πτυχιούχους πανεπιστημάτων. Τα ΤΕΙ είναι πιο κοντά στην παραγωγή, και αυτό είναι ένα πλεονέκτημα. Οι φοιτητές τους προέρχονται από χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα σε σχέση με τους φοιτητές των πανεπιστημάτων, και γιαυτό το λόγο είναι πιο δύσκολο να αποτελέσουν την βάση της φαιοκόκκινης πολιτικής στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης.

Τα ΤΕΙ, προσωπικό και φοιτητές, βρίσκονται σε μια κίνηση προόδου σ' αντιπαράθεση με την υπονομευτική πολιτική της κυβέρνησης και των ΣΥΝ και ψευτοΚΚΕ. Γι' αυτό

εισπράττουν το μίσος σαν ωμή βία από τους μεσαιωνιστές.

Με τα ίδια κεφάλαια αλλά και με εθνική πολιτική ανωτατοποίησης έχουν επιτύχει οι άλλες χώρες της Ευρώπης να μετεξελίξουν τα τεχνολογικά τους ιδρύματα σε πραγματικά πανεπιστήμια. Η νέα τεχνολογία συνθετότερη από την παλιά αντικαθιστά ραγδαία την παλιά τεχνολογία. Όμως η αλλαγή της παλιάς τεχνικής βάσης της παραγωγής από τη νέα δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί, και γι' αυτό το λόγο οι ανάγκες της σύγχρονης παραγωγής σήμερα βρίσκονται ακριβώς στο μέτωπο της εισαγωγής των νέων τεχνολογιών στην παραγωγή. Και η εισαγωγή νέων τεχνολογιών απαιτεί πάντα υψηλή εξειδίκευση. Γι' αυτό και η ΕΕ έχει αποφασίσει την πολιτική της ανωτατοποίησης. Η περίοδος αλλαγής της τεχνικής βάσης έχει αυτό το κύριο χαρακτηριστικό σ' ότι αφορά την εξειδίκευση. Όταν παγιωθεί η αλλαγή της τεχνικής βάσης χρησιμοποιείται στη συνέχεια η συσσωρευμένη πείρα και παρέχεται κωδικοποιημένη σε κατώτερους επιπέδου τεχνικές σχολές που δημιουργούνται για τον απλό λόγο της οικονομίας, του χαμηλού κόστους παραγωγής της εργατικής δύναμης.

Με λίγα λόγια η φαιοκόκκινη ανωτατοποίηση του Σημίτη εμποδίζει την απαραίτητη ανάπτυξη της νέας τεχνικής σχέσης της εργασίας σε αντιστοιχία με την εξελισσόμενη εγκαθίδρυση της νέας τεχνικής βάσης της παραγωγής και εμποδίζει την ένωση της ειδικευμένης εργασίας με τα μέσα παραγωγής, δηλαδή συνιστά ένα τιμήμα του παραγωγικού σαμποτάζ, που βασίζεται στην πτώση της αξίας της ειδικευμένης εργασίας. Η κυβέρνηση δεν προσαρμόζει το εκπαιδευτικό σύστημα στις απαιτήσεις της νέας διαφοροποιημένης παραγωγικής βάσης που διαμορφώνεται από τη συγχώνευση των νέων τεχνολογιών με την πληροφορική. Το εκπαιδευτικό σύστημα που υποστηρίζει είναι αυτό που υπηρετεί την παλιά παραγωγική βάση. Οι "νόμιμες" ειδικότητες για το σοσιαλφασισμό είναι αυτές του παλιού ανειδίκευτου πτυχιούχου, που έχει διδαχτεί τις γενικές αρχές της επιστήμης του και εκεί έχει σταματήσει. Η Ρώσικη πολιτική μισεί τα ΤΕΙ επειδή είναι αντικειμενικά φορείς της νέας γνώσης και γιαυτό φροντίζουν να στρέφουν τα πανεπιστήμια που έχουν αποδεχθεί αυτή την πολιτική εναντίον των ΤΕΙ. Το τέλεια σάπιο πανεπιστημιακό κατεστημένο με το τυπικό κύρος της ανωτερότητάς του είναι το "επιστημονικό" εργαλείο του σοσιαλφασισμού για την υπονόμευση της επιστημονικής ανάπτυξης των ΤΕΙ. Τα πανεπιστήμια "ο ναός της γνώσης" είναι το έγκυρο εργαλείο του σοσιαλφασισμού που ξεχωρίζει τη φύρα από το στάρι, δηλαδή τη σύγχρονη γνώση που είναι η φύρα από την παλιά. Έτσι τα πανεπιστήμια σαν ειδικοί προτείνουν στις συνόδους των πρυτάνεων να αναλάβουν τη διαδικασία της ανωτατοποίησης με δεδομένο ότι διαφωνούν με αυτή! Αυτοί οι πολιτικοί απατεώνες εκφραστές των τεράστιων συμφέροντων συντεχνιών που έχει δημιουργήσει ο σοσιαλφασι-

σμός, είναι οι εκφραστές και της τεράστιας αμορφωσίας και κτηνωδίας του ίδιου του καθεστώτος. Όταν δεν πιάνει το ψευτοεπιχείρημα της προστασίας των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων πανεπιστημίου έναντι αυτών από τα ΤΕΙ χρησιμοποιούν τα τάγματα εφόδου που έχουν στην υπηρεσία τους.

Την προηγούμενη εβδομάδα ο υπουργός παιδείας θα μιλούσε στα ΤΕΙ στο Ηράκλειο προσκαλεσμένος της ΠΑΣΠ εξαιτίας των φοιτητικών εκλογών. Οι σοσιαλφασίστες έστειλαν το ναζιστικό απόσπασμα του πολυτεχνείου Κρήτης και επιτέθηκε με ξύλα και λοστούς στους φοιτητές της ΠΑΣΠ διαλύνοντας την ομιλία του υπουργού. Οι ίδιοι τις προηγούμενες ημέρες καλεσμένοι από τους ίδιους τους πρυτάνεις διέλυσαν τη σύνοδο τους για λόγους εντυπωσιασμού. Ο υπουργός δικός τους άνθρωπος τους κάλυψε, δεν έδωσε καμία πολιτική διάσταση στο θέμα και εξαφανίστηκε. Την επομένη η παράταξη του ψευτοΚΚΕ, η ΠΣΚ, κατήγγειλε τους τραμπούκους σαν προβοκάτορες! Η Νέα Ανατολή έχει ασχοληθεί μ' αυτό το παρακρατικό απόσπασμα στα γεγονότα του πολυτεχνείου Κρήτης. Πρόκειται για την ΕΑΑΚ σύμφυση κνητισμού του ΝΑΡ, αναρχισμού και ναζισμού. Χρηματοδοτείται έμμεσα και εν μέρει από το πολυτεχνείο Κρήτης, με κρατικό δηλαδή χρήμα. Το χρήμα δίνεται σε μέλη της παράταξης υπό μορφή μισθών μεταπτυχιακών φοιτητών. Οι δύο αντιπρυτάνεις του πολυτεχνείου ο ένας στέλεχος του ΣΥΝ και ο άλλος του ψευτοΚΚΕ είναι η πολιτική καθοδήγηση. Η παρακρατική αυτή οργάνωση λειτουργεί με την πλήρη κομματική υποστήριξη αυτών των κομμάτων και την κάλυψη φυσικά από το κράτος. Η ασυλία τους και το δικαίωμά τους να στέλνουν τους αντίπαλους στο νοσοκομείο όπως έγινε και με τους φοιτητές της ΠΑΣΠ έχει αποδειχτεί στην πράξη. Αποπειράθηκαν να σκοτώσουν τον προηγούμενο πρύτανη του πολυτεχνείου που εξόντωσε το καθεστώς όπως και τον καθηγητή των ΠΣΕ Κασδοβασίλη. Αυτά δήλωσαν τα θύματα και ακριβώς έτσι έγιναν τα γεγονότα σύμφωνα με μαρτυρίες. Εξάλλου το ίδιο το καθεστώς δεν τα αρνήθηκε ποτέ ώστε να παραμενεί η απειλή της εξόντωσης των διαφωνούντων. Ο ίδιος ο υπουργός προχρές δήλωσε ότι γνώριζε ότι θα έλθουν από το πολυτεχνείο. Έστειλαν για τα μάτια πέντε- έξη αστυνομικούς έτσι για να μιλήσουν για σπάσμο του κλοιού. Τα κανάλια της τηλεόρασης ειδοποιημένα περίμεναν και κατέγραψαν τα πάντα. Έτσι ο λαός είδε στην τηλεόραση τους ναζί να επιτίθενται με ξύλα εναντίον των φοιτητών και στη συνέχεια να διαλύουν τα πάντα, ένα παράδειγμα για το πιαθανίει όποιος τα βάζει με το σύστημα. Το ΤΕΙ ανακοίνωσε μεγάλες ζημιές και η ΠΑΣΠ δύο τραυματίες στο νοσοκομείο. Οι πασπίτες αντέδρασαν ανοίγοντας τους πυροβολεστήρες αλλά δεν κατάφεραν τίποτα μπροστά στην πείρα των ναζί και εξαίτιας των ιδεολογικών τους ελλείψεων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ

Αγαπητοί αναγνώστες στρεφόμαστε για άλλη μια φορά σε σας μέσα σε λίγους μήνες για να σας ζητήσουμε την οικονομική σας ενίσχυση. Η επίθεση των σοσιαλφαστιστών στη χώρα είναι η δραστήρια και ταυτόχρονη σε μια σειρά από μέτωπα πράγματα που απαιτεί από εμάς την πιο εντατική κινητοποίηση όλων των δυνάμεων μας. Σήμερα περισσότερο από ποτέ χρειαζόμαστε την παρουσία και την βοήθεια όλων των φίλων μας δίπλα στην οργάνωση για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στ

Η Ρωσία δένει τα Βαλκάνια

Αναδημοσίευση από το "Βήμα" της 8 του Απρίλη

Στο Βήμα της Κυριακής 8 Απρίλη δημοσιεύτηκε άρθρο του δημόσιου γράφου Ν. Μαράκη με θέμα τη ρώσικη διείσδυση στα Βαλκάνια των γιγαντιαίων μονοπωλίων της Γκαζπρόμ και της Λουκοίλ με στόχο των έλεγχο των Βαλκανικών χωρών και τίτλο: "Η διπλωματία της ενέργειας επηρεάζει ακόμη και τις πολιτικές εξελίξεις σε Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία και Ρουμανία. Η Ρωσία "δένει" με αγωγούς τα Βαλκάνια. Η ΔΕΗ, τα Ελληνικά Πετρέλαια και το σχέδιο διείσδυσης στη χώρα μας".

Το αναδημοσιεύουμε αυτούσιο λόγω της εξαιρετικής σημασίας του και των αποκαλύψεων που κάνει για τα σχέδια του ρώσικου ιμπεριαλισμού. Πρόκειται για εξαιρετικά τολμηρή κίνηση του δημοσιογράφου που ασφαλώς πίσω της κρύβεται η πολιτική απόφαση του συγκροτήματος Λαμπράκη για τη δημοσίευση του άρθρου την ώρα μάλιστα που ανακοινώνεται η συνεργασία του με τον πράκτορα της Στάζι και της KGB Κόκκαλη. Όχι τυχαία ο τελευταίος δεν αναφέρεται καθόλου στο άρθρο αλλά κατονομάζονται σαν στηρίγματα της Ρωσίας για την οικονομική και πολιτική διείσδυση στη χώρα μας ο σωβινιστής Κοπελούζος και ο Λάτσης. Ένα άλλο σημείο που πρέπει να προσεχτεί είναι ότι παρόλο που ο δημοσιογράφος ισχυρίζεται στον πρόλογο ότι η ρώσικη παρουσία στη Σερβία στηρίζοταν "στο σύστημα Μιλόσεβιτς που αποδιοργανώθηκε" ωστόσο παρακάτω ο ίδιος αναφέρει ότι μετά την άνοδο του στην εξουσία ο Κοστούνιτσα προχώρησε αμέσως στην υπογραφή συμφωνίας με τον Πούτιν που καθιστά τη Ρωσία αποκλειστικό προμηθευτή ενέργειας της Σερβίας. Στη Βουλγαρία επίσης είναι χαρακτηριστικό πως η αντιρώσικη αστική τάξη με επικεφαλής την υπουργό εξωτερικών που προειδοποιούσε για τη ρώσικη διείσδυση αντιμετωπίστηκε με χλευασμό και ειρωνεία όπως πριν μερικά χρόνια ο Τούρκος στρατηγός Καρανταγί. Ας προσέξουν επίσης οι αναγνώστες τις σχέσεις του Πρόντι με την Γκάζπρομ και τη Ρωσία μέσω της ENI.

Το άρθρο του Βήματος
«Η διπλωματία της ενέργειας γίνεται ένας από τους πιο σημαντικούς παράγοντες στη διαμόρφωση του διεθνούς σκηνικού στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και επηρεάζει ακόμη και τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις σε χώρες όπως η Βουλγαρία, η Γιουγκοσλαβία και η Ρουμανία. Πολλοί δυτικοί διπλωμάτες σημειώνουν ότι σήμερα το ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών έχει υποκατασταθεί από την Gaz-Prom και τη Lukoil, τα διοικητικά συμβούλια των οποίων είναι ισχυρότερα από την κυβέρνηση. Οι δύο αυτές εταιρίες έχουν μια σφή στρατηγική: επιδιώκουν να ελέγχουν την παροχή ενέργειας στην περιοχή. Ταυτόχρονα γνωρίζουν ότι η διεθνής ισορροπία δυνάμεων είναι σε βάρος τους. Φροντίζουν λοιπόν να δρουν πολύ διακριτικά. Εχουν άλλωστε την εμπειρία της Βουλγαρίας, όπου μία διετία (1995-1996) έντονων πολιτικών

παρεμβάσεων τους δημιούργησε εξίσου έντονες αντιδράσεις. Μεθοδεύοντας λοιπόν τη δημιουργία εταιρειών ή την ανάδειξη τοπικών επιχειρηματικών παραγόντων σε κάθε χώρα που να πρωθυπότητα συμφέροντά τους, έχοντας όμως την επίφαση μιας στοιχειώδους έστω αυτοτέλειας από τη Μόσχα.

Παραδείγματα αυτής της στρατηγικής - σύμφωνα με εκτιμήσεις αρμοδίων παραγόντων - υπάρχουν σε πολλές βαλκανικές χώρες. Στη Βουλγαρία ως κεντρικά πρόσωπα της ρωσικής παρουσίας φέρονται ο κ. Εμίρ Κιούλεφ, πρόεδρος της Τράπεζας Ροσεξίμ, και ο κ. Αλεξάντρ Ντόντσεφ, ο οποίος είναι εκεί εκπρόσωπος της Gaz-Prom. Στην Ελλάδα μνημονεύεται από αρμόδιες πηγές ο κ. Δ. Κοπελούζος που έχει την Prom-Gaz, θυγατρική της Gaz-Prom. Στη Γιουγκοσλαβία ήταν το σύστημα του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς, το οποίο βέβαια αποδιοργανώθηκε μετά τις εκλογές. Δεν ήταν άλλωστε τυχαίο ότι οι Ρώσοι επέμεναν στη συμφωνία για τον αγωγό Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης να είναι από τη βουλγαρική πλευρά και η εταιρεία Neftochim, η οποία είναι υπό τον πλήρη έλεγχο τους και θα "έδενε" τον έλεγχο της Μόσχας και από τις δύο πλευρές των συνόρων.

Η μεγάλη τομή στη Νοτιοανατολική Ευρώπη θα επέλθει με το κλείσιμο του πυρηνικού σταθμού του Κοζλοντούνι, ο οποίος καλύπτει το 50% περίπου των αναγκών της Βουλγαρίας και επιτρέπει ακόμη και εξαγωγές ρεύματος. Οι κίνδυνοι από την πεπαλαιωμένη τεχνολογία που χρησιμοποιεί είναι μεγάλοι και η Ευρωπαϊκή Ενώση πιέζει για τη διακοπή της λειτουργίας του. Αμεσού συνεπακόλουθο θα είναι η ανατροπή του ενεργειακού ισοζυγίου και τότε θα έλθει η μεγάλη στιγμή για την Gaz-Prom και τη Lukoil: η ενεργειακή εξάρτηση της Νοτιοανατολικής Ευρώπης από το ρωσικό φυσικό αέριο και το πετρέλαιο θα είναι προ των πυλών.

Πριν από μία εβδομάδα ο κ. Ραλίφ Σαφίν, αντιπρόεδρος της Lukoil, ενημέρωσε μια ομάδα δυτικών επενδυτών που επισκέφθηκε τη Μόσχα ότι η εταιρεία του προτίθεται να επεκτείνει τις δραστηριότητές της στη Νοτιοανατολική Ευρώπη, με αιχμή την Ελλάδα και την πΓΔ Μακεδονίας. Ετσι θα δημιουργηθεί ένα "ενεργειακό πλέγμα" που θα περιλαμβάνει την

Αθήνα και τα Σκόπια αλλά και τη Σόφια και το Βουκουρέστι όπου η Lukoil έχει ήδη σοβαρή παρουσία. Το σχέδιο αυτό συνδυάζεται άμεσα με την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης καθώς η Lukoil είναι εδώ και τρία χρόνια ιδιοκτήτρια του θηριώδους διυλιστηρίου της Neftochim στο Μπουργκάς της Βουλγαρίας όπου πραγματοποίησε τη μεγαλύτερη ως σήμερα επένδυσή της έξω από τη Ρωσία. Επιχειρησιακός στόχος μάλιστα, όπως τουλάχιστον παρουσιάστηκε από τον κ. Σαφίν, είναι η ταχεία απόκτηση κυριαρχικής θέσης στις αγορές των χωρών αυτών μέσω της εξαγοράς εντόπιων εταιρειών. Στην περίπτωση της Ελλάδας αναφέρεται ότι στόχος της Lukoil είναι η κρατική εταιρεία Ελληνικά Πετρέλαια.

Τα αποτελέσματα της ρωσικής στρατηγικής είναι ήδη ορατά. Η Gaz-Prom εξασφάλισε το μονοπώλιο στην αγορά αερίου της Ρουμανίας και έγινε ο μοναδικός προμηθευτής της κρατικής εταιρείας Rom-Gaz. Η Σερβία έχει ως αποκλειστική πηγή εισαγωγής ενέργειας τη Ρωσία μετά από ειδική συμφωνία που υπέγραψαν οι πρόεδροι των δύο χωρών Βλαντίμιρ Πούτιν και Βόισλαβ Κοστούνιτσα. Η Βουλγαρία ουσιαστικά εισάγει το σύνολο του φυσικού αερίου και πετρελαίου που χρησιμοποιεί από τις ρωσικές εταιρείες. Η Αλβανία θα βρεθεί στην ίδια τροχιά εξάρτησης μετά την ολοκλήρωση του αγωγού που επίσης θα της παροχετεύει ρωσικό αέριο. Στα Σκόπια οι Ρώσοι κατόρθωσαν να διώξουν τους Κινέζους που είχαν κάνει μια απόπειρα διείσδυσης και τώρα μέσω της Prom-Gaz (και με τη βοήθεια ενός έλληνα επιχειρηματία που μάλλον δεν έχει αντιληφθεί το γεω-οικονομικό παίγνιο) έχουν καταλάβει σημαντικό μέρος της αγοράς και επιπλέον ανέλαβαν την κατασκευή εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από φυσικό αέριο. Στην Τουρκία ανέλαβαν την επιχειρηματίας της Lukoil, η οποία δημιούργησε μια νέα κοινή εταιρεία με την Prom-Gaz για να αναλάβουν συμβόλαια στην παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος και στις κατασκευές. Ουσιαστικά ο στόχος της νέας αυτής εταιρείας είναι η ΔΕΗ, η οποία από την εποχή ακόμη της Σοβιετικής Ενώσης είχε αποκτήσει τη φήμη του "μαλακού υπογάστρου" της ελληνικής οικονομίας από την άποψη των χειρισμών διείσδυσης της Μόσχας σε μια χώρα-μέλος του NATO. Η ισχύς του ρωσικού λόμπι πάντως φαίνεται από την πρόσφατη απόφαση του υπουργείου Ανάπτυξης να προχωρήσει σε διεύθηση των διαφορών με τη Μόσχα για το αέριο χωρίς να έχουν εξαντληθεί νωρίτερα ούτε οι διαπραγματευτικές δυνατότητες ούτε οι διεθνείς νομικές διασυνδέσεις με όλα τα κέντρα οικονομικής - τραπεζικής δραστηριότητας της Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι αρμόδιοι παράγοντες δεν κατανοούν τα κίνητρα του ομίλου Λάτση αλλά έχουν θέσει το πρόβλημα στις αμερικανικές εταιρίες, οι οποίες ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή του να συμμετάσχουν στις ρωσικές δραστηριότητες στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

*** Η μεγάλη συμμαχία**
Η ρωσική διείσδυση κινείται και από μία άλλη διαδρομή. Η Gaz-Prom διαμόρφωσε μια μεγάλη συμμαχία και με την ιταλική εταιρεία ENI, η οποία έχει ένα ευρύ φάσμα εφαρμογών και προοδευτικά

επεκτείνεται στις χώρες της Κεντρικής και της Ανατολικής Μεσογείου, ενώ σημαντικό ρόλο για την εδραίωσή της είχε παίξει και ο σημερινός πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ρομάνο Πρόντι. Μαζί τη Gaz-Prom και η ENI κατασκευάζουν τον αγωγό Blue Stream κάτω από τη Μαύρη Θάλασσα που μα μεταφέρει φυσικό αέριο προς την Τουρκία. Επίσης συνεργάζονται για να δημιουργήσουν έναν "δακτύλιο" αγωγών περιμετρικά στη Μεσόγειο που περιλαμβάνει ήδη την Αλγερία, τη Λιβύη, την Αίγυπτο, τον υποθαλάσσιο αγωγό από την Αλγερία στην Ιταλία, ενώ επιδίωξη είναι τώρα να επεκταθεί σε Ισραήλ και Τουρκία ώστε να κλείσει όλη τη διαδρομή. Μετά την αποχώρηση του σοβιετικού στόλου από τη Μεσόγειο είναι η πρώτη φορά που θα διαμορφωθούν πρύτανοθέσιες σταθερής πολιτικής παρουσίας της Μόσχας στην περιοχή. Ιδιαίτερη παράμετρος είναι μάλιστα η παρουσία μιας ισχυρής ρωσοεβραϊκής κοινότητας στο Ισραήλ, η οποία ελέγχει ήδη το 20% των ευρωπα

Ο τετρακομματικός σοσιαλφασισμός του Ε.Π.Σ., ο Βερελής και ο Χρυσοχοίδης έκαναν το πραξικόπημα

Το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο με διακομματική σύνθεση αποφάσισε το κλείσιμο 66 ραδιοφωνικών σταθμών και η κυβέρνηση Σημίτη με ωμό και πραξικοπηματικό τρόπο πραγματοποίησαν αυτή την απαγόρευση χρησιμοποιώντας ΜΑΤ και ραδιογωνιόμετρα. Από τη νύχτα της 27 Μάρτη έως τα ξημερώματα της επόμενης μέρας επιβλήθηκε η σιωπή στη μπάντα των FM με μία συντονισμένη επιχείρηση Βερελή-Χρυσοχοΐδη.

Οι μόνες κραυγές που ακούστηκαν μέσα στο σκοτάδι εκείνη τη νύχτα, αλλά και τις επόμενες μέρες δεν ήταν αυτές των διανοούμενων, των φιλελεύθερων, των φιλοευρωπαίων, των προοδευτικών. Ήταν αντίθετα αυτές του Καρατζαφέρη, του Λυκουρέζου, του Παπαθεμελή και του Ρίζου. Σημαντικό ρόλο έπαιξε η έντονη διαμαρτυρία και η ολονύχτια προβολή και μετάδοση του πραξικοπήματος από τον τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό σταθμό ALPHA, που οφείλεται στο ότι δύο σταθμοί του ομίλου ALPHA με υψηλή ακροματικότητα και μεγάλο αριθμό προσωπικού, ο ALPHA Σπορ και ο Πόλις ήταν ανάμεσα σ' αυτούς που έκλεισαν.

Πρόκειται για ένα ασύλληπτο πραξικόπημα, μοναδικό στα χρόνια της μεταπόλιτευσης γιατί συγκέντρωνε τα εξής στοιχεία: ήταν μία απόφαση και των τεσσάρων κομμάτων, και δεύτερον οι κυβερνητικές πράξεις με τις οποίες αυτή εκτελέστηκε ήταν καθαρά στρατιωτικού χαρακτήρα.

Ο ΡΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΡΣ

Το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο συγκροτήθηκε σαν ένα διακομματικό όργανο το οποίο υποτίθεται ότι θα καταπολεμούσε τη διαπλοκή στα ΜΜΕ. Ο ρόλος του μέχρι σήμερα ήταν ο έλεγχος του ραδιοτηλεοπτικού τοπίου. Αυτόν τον έλεγχο τον ασκούσε με τη μορφή προστίμων στα κανάλια όταν, υποτίθεται, παραβίαζαν τους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Είχαμε γράψει όταν συγκροτήθηκε το ΕΡΣ ότι αυτό ήταν ένα όργανο που θα ασκούσε λογοκρισία στα ΜΜΕ και θα χτυπούσε κυρίως τη φιλοευρωπαϊκή προοδευτική πλευρά τους για λογαριασμό του ρωσόδουλου καθεστώτος. Είχαμε διαπιστώσει τότε ότι το ΕΡΣ είχε σιωπήσει χαρακτηριστικά στο όργιο της παραπληροφόρησης από τα τηλεοπτικά κανάλια για τις σφραγές των Σέρβων στην πρώην Γιουγκοσλαβία και μετέπειτα στο Κόσοβο.

Από τη συγκρότησή του ΕΡΣ και μετά το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ ζητούσαν διαρκώς να ενισχυθεί αυτό και να αναλάβει όλες τις εξουσίες που είχε ο υπουργός Τύ-

που. Το νομικό πλαίσιο όμως που είχε οριστεί για το ΕΡΣ το περιόριζε σε γνωμοδοτικό όργανο, ενώ την αποφασιστική αρμοδιότητα την είχε ο υπουργός Τύπου. Έτσι για χρόνια σερνόταν η κόντρα ανάμεσα σε ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ από τη μία και Ρέππα από την άλλη. Τελικά ο Ρέππας υποχώρησε ύστερα από απόφαση του Σημίτη και πριν από λίγους μήνες το νομοθετικό πλαίσιο άλλαξε και το ΕΡΣ πήρε στα χέρια του το θέμα των αδειών, ενώ ο Ρέππας κράτησε έναν λίγο ως πολύ διακοσμητικό ρόλο. Αυτή ήταν μία τεράστια αλλαγή που έμελλε να την κατανοήσουμε αμέσως μετά με τον χειρότερο τρόπο.

Αμέσως μόλις το ΕΡΣ έγινε ισχυρό, λύθηκε ως εκ θαύματος το χρονίζον θέμα της προσωρινότητας της αδειοδότησης των ραδιοφωνικών σταθμών και του λεγόμενου “χάους” στα FM με το πρόσχημα της λειτουργίας του νέου αεροδρομίου των Σπάτων.

Ο υπουργός Μεταφορών Βερελής αποφάσισε ότι έπρεπε άμεσα να φύγουν οι ραδιοφωνικές κεραίες από τον Υμηττό γιατί θα εμπόδιζαν τάχα τις πτήσεις από τα Σπάτα. Οι κεραίες θα πήγαιναν στο Αιγάλεω ή στην Πάρνηθα. Στη συνέχεια, με συνοπτικές διαδικασίες προώθησε μία μελέτη δίνοντας ο ίδιος τις παραμέτρους και τα κριτήρια ώστε με μαθηματική ακρίβεια να αποκλειστεί η λειτουργία του μεγαλύτερου αριθμού των σταθμών. Βάσει αυτής της μελέτης, η μπίλια σταμάτησε στο νούμερο 28, και είπε ο Βερελής στο ΕΡΣ: “Έχουμε 20 άδειες για τώρα, και οκτώ άδειες για αργότερα, όταν οι κεραίες θα έχουν φύγει από τον Υμηττό, και θα έχουν πάει στο Αιγάλεω ή στην Πάρνηθα. Αποφασίστε ποιοι θα μείνουν και ποιοι θα φύγουν, και με ποια κριτήρια”.

Στην πρώτη φάση της επιλογής των 20 το ΕΡΣ, έκανε το πρώτο πείραμα για το κλείσιμο αρπάζοντας το ραδιοφωνικό σταθμό “Σκάι” ο οποίος έκανε το λάθος να χτυπάει συνέχεια τον Κόκκαλη. Το ΕΡΣ μοριοδότησε όλους τους σταθμούς που είχαν υποβάλει αίτηση, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του την ακροαματικότητά τους η οποία δεν έδινε κανένα μόριο, αλλά το “ποιοτικό τους πρόγραμμα”. Έτσι μοριοδότησαν πρώτο το σταθμό του Κόκκαλη, τον FLASH, τρίτο το σταθμό του ψευτοΚΚΕ, τον 90,2 “Αριστερά στα FM” και τελευταίο τον Σκάι, ο οποίος αν και πρώτος σε ακροαματικότητα, βρέθηκε με χαμηλότερα μόρια και από αυτόν τον ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδας! Ο Σκάι μάλιστα ισοβάθμισε με δύο άλλους σταθμούς στο τέλος, με αποτέλεσμα να απειλείται με κλείσιμο. Η έντονη αντίδραση του προκάλεσε την υ-

ποχώρηση Ρέππα και ΕΡΣ. Μεγάλο ρόλο προφανώς στην επιβίωσή του πρέπει να έπαιξε ότι ο σταθμός τέθηκε επικεφαλής στην εκστρατεία ενάντια στην τροποποίηση του άρθρου 24 του Συντάγματος στο πλευρό του ΣΥΝ.

Το επεισόδιο του Σκάι αποτέλεσε αφορμή για να δοθεί προσωρινή άδεια και στους 8 σταθμούς που υποτίθεται ότι θα αδειοδοτούνταν μετά τη μεταφορά των κεραιών. Ο Ρέππας λοιπόν εδώσε εντολή στο ΕΡΣ να επιλέξει ποιοι θα ήταν αυτοί οι οκτώ. Το ΕΡΣ προχώρησε σε νέα μοριοδότηση για να επιλέξει τους Σφαίρα, Πειραιώς Εκκλησία, Σπορ FM, Ρυθμός, Ciao, Love Radio, Profit και Planet, κάποιοι από αυτούς ελάχιστα γνωστοί. Αφησε έξω σταθμούς που βρίσκονταν στις πρώτες θέσεις της ακροαματικότητας όπως τη “Λάμψη”, τον “Ατλαντίς”, τον “Lady FM”, την “Εύα”, τον “Ντίβα FM”, τους δύο σταθμούς του Άλφα, τον “Άλφα Σπορ” και τον “Πόλις”, και ένα πλήθος άλλων ραδιοσταθμών, συνολικά 66. Το κοινό χαρακτηριστικό των σταθμών που έμειναν απ' έξω ήταν αιφνίδια για τον εργαστηριακό προσωπικό τους.

Αλλά η επιχείρηση δεν πέρασε αναίμακτα. Αφενός ξεσηκώθηκε ένα κύμα αντιδράσεων από σταθμούς και ακροατές που τους στερούσαν στις πρώτες θέσεις της ακροαματικότητας όπως τη “Λάμψη”, τον “Ατλαντίς”, τον “Lady FM”, την “Εύα”, τον “Ντίβα FM”, τους δύο σταθμούς του Άλφα, τον “Άλφα Σπορ” και τον “Πόλις”, και ένα πλήθος άλλων ραδιοσταθμών, συνολικά 66. Το κοινό χαρακτηριστικό των σταθμών που έμειναν απ' έξω ήταν αιφνίδια για τον εργαστηριακό προσωπικό τους.

Όταν τελείωσαν με την “επιλογή” με ανακοίνωσή τους στις 23 Μάρτη χαρακτήρισαν την απόφασή τους “καλά στηριγμένη, που αποσκοπεί στη στήριξη της πολυφωνίας”. Είπαν επίσης ότι υπήρχαν και άλλοι σταθμοί που θα μπορούσαν να συγκριθούν με τους οκτώ που προκρίθηκαν, αλλά τα περιθώρια ήταν στενά. Δηλαδή υποστήριξαν και τα κριτήρια της επιλογής, και το νούμερο 28. Ο Ρέππας ενημερώθηκε για τις αποφάσεις του ΕΡΣ και δήλωσε ότι θα προχωρήσει τις διαδικασίες για την εφαρμογή τους.

Η “ΣΚΟΥΠΑ” ΣΤΑ FM

Τη Δευτέρα στις 26 Μάρτη το βράδυ αστυνομικές δυνάμεις απέκλεισαν τον Υμηττό και απαγορεύτηκε κάθε πρόσβαση στο χώρο όπου βρίσκονταν οι κεραίες. Την Τρίτη στις 10.00 τη νύχτα τεχνικοί της ΔΕΗ, παρουσία εισαγγελέα, και με εντολή Βερελή, έκοψαν την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος σε 21 ραδιοφωνικούς σταθμούς. Ακολούθησε σταδιακή διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος σε όλους τους σταθμούς, ενώ απαγορεύτηκε η πρόσβαση και στα τηλεοπτικά κανάλια, αλλά και στους βουλευτές της ΝΔ που πήγαν να διαμαρτυρηθούν. Όσοι οι σοσιαλφασίστες έζησαν κανένας μάρτυρας δεν επιτρεπόταν να έχει πρόσβαση στο χώρο του εγκλήματος.

Ο κίνδυνος για την ασφάλεια των πτήσεων ανατράπηκε μέσα σε μία στιγμή όταν η Ένωση Χειριστών Πολιτικής Αεροπορίας με ανακοίνωσή της δήλωσε ότι από τη λειτουργία των 90 ραδιοφωνικών σταθμών που λειτουργούσαν δεν είχε πρόσβαση στο χώρο του εγκλήματος.

Καμία προειδοποίηση δεν υπήρξε στους ραδιοφωνικούς σταθμούς γι' αυτή την εκστρατεία. Δεν περίμεναν καν να υπογραφούν τα πρακτικά του ΕΣΡ, αλλά εσπευσμένα ο πρόεδρος του Λαμπρίδης θεώρησε ένα αντίγραφο και το έδωσε στον Ρέππα για να μπορέσει να προχωρήσει στη βία. Δεν υπήρχε περιθώριο για υποβολή εντολής σταθμού στην επόμενη ώρα, προσφυγών, επανεξέτασης των αιτήσεων. Καμία από τις αρχές που ισχύουν σε πολλές χώρες του εξωτερικού. Ανάλογες διαπιστώσεις έχουν γίνει από καθηγητές τηλεπικονωνιών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, επώνυμους τεχνικούς και επιστήμονες.

Επιπλέον οι συχνότητες της μπάντας των FM τελειώνουν εκεί που αρχίσουν οι συχνότητες των αεροπλάνων

αεροπλάνων στα αεροπλάνα. Από την άλλη το Ινστιτούτο του Πολυτεχνείου Κρήτης έχει γνωματεύσει ότι στο Λεκανοπέ

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

ΟΙ ΟΜΑΔΙΚΟΙ ΤΑΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΡΩΣΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ

Στην Τσετσενία αποκαλύπτεται, σε όλο της το μεγαλείο, η ωμότητα του ρώσικου σοσιαλιμπριδισμού. Οι Ρώσοι, στην προσπάθειά τους να αναχαιτίσουν τη μεγαλειώδη αντίσταση του τσετσενίκου πλαισίου, εντείνουν τις απαγωγές, εκτελέσεις κι εικαθαρίσεις πολιτών ενώ, για να απομονώσουν τη χώρα απ' το διεθνές δημοκρατικό στρατόπεδο, επιστρατεύουν την πλέον προσφιλή τους μέθοδο της προβοκάτσιας.

Βασικός νόμος δικαίου των Ρώσων Χίτλερ είναι η αρχή της συλλογικής ευθύνης σύμφωνα με την οποία, για κάθε απώλεια των δυνάμεων κατοχής υπεύθυνος θεωρείται όλος ο λαός της κατακτημένης χώρας. Έτσι, τελευταία, οι εικαθαριστικές επιχειρήσεις αντιποίνων που στρέφονται ενάντια στο λαό λαμβάνουν πρωτοφανή έκταση. Χαρακτηριστική είναι η επιδρομή των ναζιστών στο χωριό Τζάλκα στις 4/3/2001: "Την ανγή, μέσα στο βρυχηθμό των μηχανών των στρατιωτικών οχημάτων και στο θόρυβο από το γαύγισμα των ειδικά εκπαιδευμένων σκυλιών, οι καταχτητές, όπως στις ταινίες με φασίστες, κατευθύνθηκαν στο χωριό Τζάλκα, που βρίσκεται κοντά στο Αργκούν. Με πυροβολισμούς στον αέρα και χτυπώντας τους αγνοριζούντας ανθρώπους με υποκοπάνους, οι τιμωροί άρχισαν να μπαίνουν στα σπίτια των κατοίκων του χωριού που κοιμόντουσαν: 13 νεολαίοι συνελήφθησαν και μεταφέρθηκαν μακριά ως ύποπτοι για συμμετοχή σε στρατιωτικές ενέργειες" (site τσετσενικής κυβέρνησης, 7/3/2001). Οι κάτοικοι, που όλο και λιγότερο ανέχονται τέτοιες ενέργειες, διαμαρτυρήθηκαν με αποκλεισμό της σιδηροδρομικής γραμμής.

Στο Αργκούν, λίγες μέρες αργότερα στις 14/3, συνελήφθησαν 100 πολίτες, ανάμεσά τους και ηλικιωμένοι, που χτυπήθηκαν με τους υποκοπάνους των ρώσικων ημιαυτόματων ενώ οι συγγενείς τους δέχτηκαν επιθέσεις από εκπαιδευμένα σκυλιά. Μετά από επίθεση ανταρτών που στοίχισε την απώλεια τριών τεθωρακισμένων και 30 Ρώσων παραστρατιωτικών κοντά στο Νοβογκροζίνενσκογε του νομού Γκουντερέμες, οι ναζιστές επιτέθηκαν στον παραπάνω οικισμό καθώς και σε δυο γειτονικά χωριά πυροβολώντας αδιάκριτα και σκοτώνοντας έτσι 12 πολίτες. Λίγο αργότερα πυροβόλησαν κι εναντίον τριών διερχόμενων επιβατικών λεωφορείων (στο ίδιο, 22/3). Αυτή η πρωτοφανής βαρβαρότητα πυροδότησε τη μαζική κινητοποίηση του πληθυσμού. Για αρκετές ημέρες, πάνω από 1000 γυναίκες του νομού απέκλεισαν την εθνική οδό Καφκάς, απαιτώντας την άμεση τιμωρία των υπευθύνων και την απόσυρση των ρώσικών δυνάμεων κατοχής. Στην πρωτεύουσα, ειδικό τάγμα πληρωμένων δολοφόνων του ρώσικού GRU σκοτώνουν πολλές δεκάδες πολιτών, μεταξύ των οποίων και εθνικά Ρώσους έτσι ώστε να κατηγορηθεί η τσετσενική αντίσταση για εθνοκάθαρση εναντίον των Ρώσων. "Οι

επιθετιστές πραγματοποιούν εκτελέσεις φιλήσυχων Τσετσενών τη νύχτα. Εισβάλλουν στα διαμερίσματα και σπίτια των κοιμώμενων πολιτών οι ρώσοι δολοφόνοι, κατά κανόνα, φορώντας μάσκες" (7-3).

Οι Τσετσενοί πατριώτες, ενώμενοι όσο ποτέ πριν, και κάτω από την πρεσβεία του προέδρου Α. Μασχάντοφ, αποφάσισαν να εντείνουν τις επιθέσεις φθοράς κι εξουδετέρωσης του κατοχικού έμψυχου και μη δυναμικού. Σ' όλη τη χώρα οι ναζί μετρούν απώλειες. Την ίδια ώρα βομβαρδίζουν ανηλεώς την περιοχή του Σατόι ενώ στους πρόποδες του τσετσενικού Καυκάσου έχουν επαναφέρει πυγμές της πρωτόγονης γενοφυλετικής οικονομίας: οι κάτοικοι, εξαθλιωμένοι από τη βάρβαρη καταπέση των Ρώσων, αναγκάζονται να συλλέγουν οι ίδιοι την τροφή τους (στο ίδιο, 6-3).

Το τελευταίο διάστημα ανακαλύφθηκαν ομαδικοί τάφοι πολιτών που περίτραναν αποδεικνύουν τη γενοκτονία που διαπάττονταν οι νέοι τσάροι. Πρώτος βρέθηκε τάφος κοντά στη στρατιωτική βάση Χανκάλα που περιείχε 60-200 πτώματα. Προσπαθώντας να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, οι Ρώσοι αρχικά κατηγόρησαν την αντίσταση για τη σφαγή. Κατόπιν, ισχυρίστηκαν ότι τα πτώματα είχαν ταφεί εδώ και καιρό. Όμως η ρώσικη μη κυβερνητική οργάνωση Μεμόριαλ πρόλαβε να βιντεοσκοπήσει και να φωτογραφήσει τον τάφο επιβεβαιώνοντας ότι "πολλά πτώματα άρχισαν να αποσυντίθενται μόλις πριν από δύο μήνες περίπου, ότι μεταξύ τους βρίσκονται γυναικόπαιδα, ότι πολλά απ' αυτά έχουν χέρια και πόδια δεμένα πίσω από την πλάτη, κι ότι οι περισσότεροι σκοτώθηκαν με μια σφαίρα στον κρόταφο από κοντινή απόσταση. Στο site του Μεμόριαλ υπάρχουν αυτές οι φωτογραφίες" (24-3).

Στο μεταξύ, ο τσετσενός υπουργός εξωτερικών, Ιλίας Αχμάντοφ, επισκέφθηκε τις ΗΠΑ στα μέσα Μαρτίου σε μια προσπάθεια να βρει η αγωνιζόμενη Τσετσενία στηρίγματα στο εξωτερικό και να βγει έτσι από τη διεθνή απομόνωση. Εκεί συναντήθηκε με βουλευτές και άλλους αμερικανούς αξιωματούχους ενώ, για πρώτη φορά, συμφωνήθηκε συνάντηση με εκπρόσωπο της αμερικανικής κυβερνησης. Συγκεκριμένα, ο Ι. Αχμάντοφ θα συνομιλήσει με εκπρόσωπο του Στέιτ Ντητάρτμεντ στον οποίο θα επιδώσει λίστα προτάσεων για τη βελτίωση της ανθρωπιστικής κατάστασης, όπως τη φωτογράφιση

από δορυφόρο των ομαδικών τάφων και στρατοπέδων συγκέντρωσης, καθώς και ειρηνευτικό σχέδιο απ' ευθέιας συνομιλιών. Αμέσως μετά την επίσκεψη, η KGB οργάνωσε τρία τρομοκρατικά χτυπήματα στις ρώσικές πόλεις Μινεράλνυε Βαντύ, Γιεσεντούκι και σε δρόμο του Καρατσάεβο-Τσερκές. Η επιχείρηση είχε σκοπό να προκαλέσει τις μεγαλύτερες δυνατές απώλειες και το πέτυχε: 22 ρώσοι οπλίτες, 2 αστυνομικοί και 143 τραυματίες ήταν οι απολογισμός. Η τσετσενική πρεσβεία αποποιήθηκε κάθε ευθύνη για τη σφαγή, όπως και για κάθε προηγούμενη προβοκάτσια, υπενθυμίζοντας ότι έχει επανειλημένα ζητήσει απ' τον ΟΗΕ και τη Ρωσία να συγκροτήσουν διεθνή επιτροπή διερεύνησης όλων των τρομοκρατικών ενεργειών, αλλά η τελευταία αρνήθηκε. Πιο πριν, η KGB είχε ενορχηστρώσει την αεροπειρατεία στο ρώσικο επιβατηγό αεροσκάφος. Αυτή ήταν η μόνη είδηση που πρόβαλαν τα ελληνικά ΜΜΕ εδώ και καιρό για το τσετσενικό ζήτημα μαζί με την περιπέτεια του

μικρού ελληνορώσου τον οποίο απήγαγαν "τσετσενοί" συμμορίτες, για να παρουσιάσουν τους τσετσενούς σαν τρομοκράτες φονταμενταλιστές. Στη Ρωσία αναγκάστηκαν να προσάγουν σε δίκη το ρώσο στρατηγό Γιούρι Μπουντανόφ, κατηγορούμενο για το στραγγαλισμό της 18χρονης Τσετσενέας Έλζα Κουγάγιεβα, πράξη που ο ίδιος έχει ομολογήσει. Έξω απ' το δικαστήριο φαιοκόκκινοι διαδήλωναν υπέρ του Μπουντανόφ. Μόλις ξεκίνησε η διαδικασία οι συμμορίτες αυτοί κυνήγησαν δημοκράτη με πλακάτ που έγραφε: "Θάνατος στους εγκληματίες" (Newsweek, 2-4). Η δίκη έχει αναβληθεί και μάλλον πάει για παραγραφή.

Τέλος, άρθρο του περιοδικού "Institute for War & Peace Reporting" (23-3) μας πληροφορεί, τέλος, ότι οι Ρώσοι χρησιμοποιούν sites όπως είναι το Καφκάς Σέντερ ή το Νοχτσιτσί, που παρουσιάζονται σαν επίσημες σελίδες της τσετσενικής κυβέρνησης, για να διαδίδουν την προπαγάνδα τους και να δυσφημήσουν την τσετσενική υπό-

θεση. Στις 16-3 το Καφκάς Σέντερ του Ουντούγκοφ δέχτηκε επίθεση χάκερ που όμως δεν κατάφεραν να το κλείσουν τελείως. Μέσα από "κει οι καταχτητές διαδίδουν ότι υπάρχει βαθύ χάσμα μέσα στην ηγεσία της χώρας και υπάρχουν πολλοί που επιδιώκουν την πτώση του Α. Μασχάντοφ, με έδρα τη Μόσχα, είναι στην πραγματικότητα βρετανός πράκτορας, κι ότι ο βαχαμπίτης πολέμαρχος Αρμπί Μπαράεφ δουλεύει για την KGB. Πρόκειται για την κλασική μέθοδο των Ρώσων να κατηγορούν τους αντιπάλους τους σα Ρώσους. Ο πρόεδρος Μασχάντοφ κατήγγειλε με τη σειρά του το Χατάμπ για αντισημιτισμό και τον καγκεμπίτη Μπασάρεφ σαν πράκτορα του GRU ενώ αποστράτευσε το Γκελάεφ, τον αξιωματικό που πρόεβη στις παραπάνω δηλώσεις.

Ο σοσιαλιμπεριαλισμός εμφανίζεται αδίστακτος στην Τσετσενία, ωστόσο δε μας δίνει παρά μόνο μια μικρή γεύση του τι πρόκειται να επακολουθήσει.

Οι κατάσκοποι της δήθεν διαλυμένης υπερδύναμης

Η σύλληψη από την αμερικανική αντικατασκοπία του πράκτορα του FBI Ρόμπερ Φίλιπ Χάνσεν με την κατηγορία της κατασκοπίας προς όφελος της Ρωσίας ήταν μια ακόμα απόδειξη για να πέσει ο μύθος της δήθεν εξασθενημένης Ρωσίας. Ασφαλώς είναι αποτέλεσμα της πτώσης απ' την εξουσία του κομματιού της αμερικανικής αστικής τάξης που εκπροσωπούσε ο ρωσός διάσδικος Κλίντον και ο Γκρούτσιν. Η εξαγορά σαρώνει την ανακίνηση του Καραϊβικού πεδίου από την Καραϊβική Σοβαρά υπόψη. Στην Ουγγαρία η ιρλανδική εταιρεία Milford Holdings εξαγόρασε μεγάλο τμήμα της BorsodChem, χημικής εταιρείας στρατηγικής σημασίας. Τώρα αποκαλύπτεται ότι πίσω από τη συναλλαγή βρισκόταν ο ρώσικος ενεργειακός γίγαντας Gazprom, που στο παρελθόν είχε αποτύχει στην εξαγορά της παρόμοιας εξίσου σημαντικής εταιρείας του κλάδου, της Tisza Chemical Company (TVK). Στη Σλοβακία προκύπτει ότι πίσω από την ανακίνηση του ζητήματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των αθηγανών Ρ

